

Ἡσίοδος
Θεογονία

Μουσάων Ἐλικωνιάδων ἀρχώμεθ' αἰδεῖν,
 αἴ θ' Ἐλικῶνος ἔχουσιν ὄρος μέγα τε ζάθεόν τε
 καί τε περὶ κρήνην ἰοειδέα πόσσ' ἀπαλοῖσιν
 ὄρχεῦνται καὶ βωμὸν ἔρισθενέος Κρονίωνος·
 καί τε λοεσσάμεναι τέρενα χροά Περμησσοῖο 5
 ἢ Ἴππου κρήνης ἢ Ὀλμειοῦ ζαθέιο
 ἀκροτάτῳ Ἐλικῶνι χοροὺς ἐνεποιήσαντο
 καλοῦς, ἱμερόεντας· ἐπερρώσαντο δὲ ποσσίν.
 Ἐνθεν ἀπορνύμεναι, κεκαλυμμένοι ἥερι πολλῇ,
 ἐννύχια στεῖχον περικαλλέα ὅσσαν ἰεῖσαι, 10
 ὑμνεῦσαι Δία τ' αἰγίοχον καὶ πότνιαν Ἥρην
 Ἀργεῖην, χρυσεοῖσι πεδίλοις ἐμβεβαυῖαν,
 κούρην τ' αἰγίοχοιο Διὸς γλαυκῶπιν Ἀθήνην
 φοῖβόν τ' Ἀπόλλωνα καὶ Ἄρτεμιν ἰοχέαιραν
 ἠδὲ Ποσειδάωνα γαιήοχον, ἐννοσίγαιον, 15
 καὶ Θέμιν αἰδοίην ἔλικοβλέφαρόν τ' Ἀφροδίτην
 Ἥβην τε χρυσοστέφανον καλήν τε Διώνην
 Λητώ τ' Ἴαπετόν τε ἰδὲ Κρόνον ἀγκυλομήτην
 Ἥῳ τ' Ἥελίον τε μέγαν λαμπρὰν τε Σελήνην
 Γαῖάν τ' Ὠκεανόν τε μέγαν καὶ Νύκτα μέλαιναν 20

ἄλλων τ' ἀθανάτων ἱερὸν γένος αἰὲν ἐόντων.
 Αἶ νύ ποθ' Ἡσίοδον καλὴν ἐδίδαξαν ἀοιδὴν,
 ἄρνας ποιμαίνονθ' Ἐλικῶνος ὑπο ζαθέοιο.
 Τόνδε δέ με πρώτιστα θεαὶ πρὸς μῦθον ἔειπον,
 Μοῦσαι Ὀλυμπιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο· 25

«Ποιμένες ἄγραυλοι, κάκ' ἐλέγχεα, γαστέρες οἶον,
 ἴδμεν ψεύδεα πολλὰ λέγειν ἐτύμοισιν ὁμοῖα,
 ἴδμεν δ', εὖτ' ἐθέλωμεν, ἀληθέα γηρύσασθαι.»

Ὡς ἔφασαν κοῦραι μεγάλου Διὸς ἀρτιέπειαι·
 καί μοι σκῆπτρον ἔδον δάφνης ἐριθηλέος ὄζον 30

δρέψασαι, θηητόν· ἐνέπνευσαν δέ μοι ἀοιδὴν
 θέσπιν, ἵνα κλείοιμι τὰ τ' ἐσσόμενα πρό τ' ἐόντα.
 Καί μ' ἐκέλονθ' ὑμνεῖν μακάρων γένος αἰὲν ἐόντων,
 σφᾶς δ' αὐτὰς πρῶτόν τε καὶ ὕστατον αἰὲν αἰεῖδιν.
 Ἄλλὰ τί ἦ μοι ταῦτα περὶ δρυῶν ἢ περὶ πέτρην; 35

Τύνη, Μουσᾶων ἀρχώμεθα, ταὶ Διὶ πατρὶ
 ὑμνεῦσαι τέρπουσι μέγαν νόον ἐντὸς Ὀλύμπου,
 εἰρεῦσαι τὰ τ' ἐόντα τὰ τ' ἐσσόμενα πρό τ' ἐόντα,
 φωνῇ ὁμηρεῦσαι· τῶν δ' ἀκάματος ῥέει αὐδὴ
 ἐκ στομάτων ἠδεῖα· γελᾷ δέ τε δώματα πατρὸς 40

Ζηνὸς ἐριγδούποιο θεῶν ὅπι λειριοέσση
 σκιδναμένη· ἠχεῖ δέ κάρη νιφόεντος Ὀλύμπου
 δώματά τ' ἀθανάτων. Αἶ δ' ἄμβροτον ὄσσαν ἰεῖσαι
 θεῶν γένος αἰδοῖον πρῶτον κλείουσιν ἀοιδῇ
 ἐξ ἀρχῆς, οὓς Γαῖα καὶ Οὐρανὸς εὐρύς ἔτικτεν, 45
 οἳ τ' ἐκ τῶν ἐγένοντο θεοί, δωτῆρες ἑάων.

Δεύτερον αὐτε Ζῆνα, θεῶν πατέρ' ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν,
 ἀρχόμενά θ' ὕμνεῦσι θεαὶ λήγουσαί τ' αἰοιδῆς,
 ὅσσον φέρτατός ἐστι θεῶν κράτει τε μέγιστος.
 Αὐτίς δ' ἀνθρώπων τε γένος κρατερῶν τε Γιγάντων 50
 ὕμνεῦσαι τέρπουσι Διὸς νόον ἐντὸς Ὀλύμπου
 Μοῦσαι Ὀλυμπιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο.
 Τὰς ἐν Πιερίῃ Κρονίδῃ τέκε πατρὶ μιγεῖσα
 Μνημοσύνη, γουνοῖσιν Ἐλευθῆρος μεδέουσα,
 λημοσύνην τε κακῶν ἄμπαυμά τε μερμηράων. 55
 Ἐννέα γάρ οἱ νυκτὸς ἐμίσητο μητίετα Ζεὺς
 νόσφιν ἀπ' ἀθανάτων ἱερὸν λέχος εἰσαναβαίνων·
 ἄλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐνιαυτὸς ἔην, περὶ δ' ἔτραπον ὦραι
 μηνῶν φθινόντων, περὶ δ' ἤματα πόλλ' ἔτελέσθη,
 ἧ δ' ἔτεκ' ἐννέα κούρας ὁμόφρονας, ἧσιν αἰοιδῆ 60
 μέμβλεται ἐν στήθεσσι, ἀκηδέα θυμὸν ἐχούσαις,
 τυτθὸν ἀπ' ἀκροάτης κορυφῆς νιφόντος Ὀλύμπου.
 [Ἐνθα σφιν λιπαροὶ τε χοροὶ καὶ δώματα καλά.
 Πὰρ δ' αὐτῆς Χάριτές τε καὶ Ἴμερος οἰκί' ἔχουσιν
 ἐν θαλίῃς· ἐρατὴν δὲ διὰ στόμα ὅσσαν εἶσαι 65
 μέλπονται πάντων τε νόμους καὶ ἦθεα κεδνὰ
 ἀθανάτων κλείουσιν, ἐπήρατον ὅσσαν εἶσαι.]
 Αἰ τότε ἴσαν πρὸς Ὀλυμπον ἀγαλλόμεναι ὀπί καλῆ,
 ἀμβροσίῃ μολπῆ· περὶ δ' ἴαχε γαῖα μέλαινα
 ὕμνεύσαις, ἐρατὸς δὲ ποδῶν ὑπο δοῦπος ὀρώρει 70
 νισσομένων πατέρα ὄν· ὃ δ' οὐρανῷ ἐμβασιλεύει,
 αὐτὸς ἔχων βροντὴν ἠδ' αἰθαλόεντα κεραυνόν,
 κάρτει νικήσας πατέρα Κρόνον· εὖ δὲ ἕκαστα
 ἀθανάτοις διέταξεν ὁμῶς καὶ ἐπέφραδε τιμάς.

Ταῦτ' ἄρα Μοῦσαι ἄειδον, Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι, 75
 ἐννέα θυγατέρες μεγάλου Διὸς ἐκγεγαυῖαι,
 Κλειώ τ' Εὐτέρπη τε Θάλειά τε Μελπομένη τε
 Τερψιχόρη τ' Ἐρατώ τε Πολύμνιά τ' Οὐρανίη τε
 Καλλιόπη θ'. ἧ δὲ προφερεστάτη ἐστὶν ἀπασέων.
 Ἥ γὰρ καὶ βασιλεῦσιν ἅμ' αἰδοίοισιν ὀπηδεῖ. 80
 Ὅν τινα τιμήσωσι Διὸς κοῦραι μέγαλοιο
 γεινόμενόν τε ἴδωσι διοτρεφέων βασιλῆων,
 τῷ μὲν ἐπὶ γλώσση γλυκερὴν χεῖουσιν ἑέρσην,
 τοῦ δ' ἔπε' ἐκ στόματος ῥεῖ μείλιχα· οἱ δέ τε λαοὶ
 πάντες ἐς αὐτὸν ὀρώσι διακρίνοντα θέμιστας 85
 ἰθείησι δίκησιν· ὃ δ' ἀσφαλέως ἀγορεύων
 αἴψα κε καὶ μέγα νεῖκος ἐπισταμένως κατέπαυσεν·
 τούνεκα γὰρ βασιλῆες ἐχέφρονες, οὔνεκα λαοῖς
 βλαπτομένοις ἀγορῆφι μετάτροπα ἔργα τελεῦσι
 ῥηιδίως, μαλακοῖσι παραιφάμενοι ἐπέεσσιν. 90
 Ἐρχόμενον δ' ἄν' ἀγῶνα θεὸν ὧς ἰλάσκονται
 αἰδοῖ μείλιχῆ, μετὰ δὲ πρέπει ἀγρομένοισιν·
 τοίη Μουσάων ἱερὴ δόσις ἀνθρώποισιν.
 Ἐκ γάρ τοι Μουσέων καὶ ἐκηβόλου Ἀπόλλωνος
 ἄνδρες αἰδοῖ ἐσιν ἐπὶ χθόνα καὶ κιθαρισταί, 95
 ἐκ δὲ Διὸς βασιλῆες· ὃ δ' ὄλβιος, ὃν τινα Μοῦσαι
 φίλωνται· γλυκερὴ οἱ ἀπὸ στόματος ῥέει αὐδή.
 Εἰ γὰρ τις καὶ πένθος ἔχων νεοκηδέι θυμῷ
 ἄζηται κραδίην ἀκαχήμενος, αὐτὰρ αἰδὸς
 Μουσάων θεράπων κλέεα προτέρων ἀνθρώπων 100
 ὑμνήσῃ μάκαράς τε θεοῦς, οἳ Ὀλυμπον ἔχουσιν,

αἴψ' ὃ γε δυσφροσυνέων ἐπιλήθεται οὐδέ τι κηδέων
 μέμνηται· ταχέως δὲ παρέτραπε δῶρα θεάων.
 Χαίρετε, τέκνα Διός, δότε δ' ἡμερόεσσαν ἀοιδήν.
 Κλείετε δ' ἀθανάτων ἱερὸν γένος αἰὲν ἐόντων, 105
 οἳ Γῆς τ' ἐξεγένοντο καὶ Οὐρανοῦ ἀστερόεντος,
 Νυκτὸς τε δνοφερῆς, οὐς θ' ἄλμυρὸς ἔτρεφε Πόντος.
 Εἶπατε δ', ὡς τὰ πρῶτα θεοὶ καὶ γαῖα γέγοντο
 καὶ ποταμοὶ καὶ πόντος ἀπείριτος, οἴδματι θυίων,
 ἄστρα τε λαμπετόωντα καὶ οὐρανὸς εὐρύς ὑπερθεν 110
 οἳ τ' ἐκ τῶν ἐγένοντο θεοί, δωτῆρες ἐάων
 ὡς τ' ἄφενος δάσσαντο καὶ ὡς τιμὰς διέλοντο
 ἡδὲ καὶ ὡς τὰ πρῶτα πολύπτυχον ἔσχον Ὀλυμπον.
 Ταυτά μοι ἔσπετε Μοῦσαι, Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι
 [ἐξ ἀρχῆς, καὶ εἶπαθ', ὃ τι πρῶτον γένητ' αὐτῶν.] 115
 Ἴη τοι μὲν πρώτιστα Χάος γένητ', αὐτὰρ ἔπειτα
 Γαῖ' εὐρύστερνος, πάντων ἔδος ἀσφαλὲς αἰεὶ
 [ἀθανάτων, οἳ ἔχουσι κάρη νιφόεντος Ὀλύμπου,
 Τάρταρά τ' ἠερόεντα μυχῶ χθονὸς εὐρυοδείης,]
 ἡδ' Ἔρος, ὃς κάλλιστος ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι, 120
 λυσιμελής, πάντων δὲ θεῶν πάντων τ' ἀνθρώπων
 δάμναται ἐν στήθεσσι νόον καὶ ἐπίφρονα βουλήν.
 Ἐκ Χάεος δ' Ἐρεβός τε μέλαινά τε Νύξ ἐγένοντο·
 Νυκτὸς δ' αὖτ' Αἰθήρ τε καὶ Ἡμέρη ἐξεγένοντο,
 οὐς τέκε κυσαμένη Ἐρέβει φιλότητι μιγεῖσα. 125
 Γαῖα δέ τοι πρῶτον μὲν ἐγείνατο ἴσον ἐ' αὐτῇ
 Οὐρανὸν ἀστερόενθ', ἵνα μιν περὶ πάντα καλύπτοι,
 ὄφρ' εἴη μακάρεσσι θεοῖς ἔδος ἀσφαλὲς αἰεὶ.
 Γείνατο δ' Οὔρεα μακρὰ, θεῶν χαρίεντας ἐναύλους,

[Νυμφέων, αἶ ναίουσιν ἄν' οὔρεα βησσήεντα.] 130
 Ἴδ' ἔπειτα Πόντον, ἄτερ φιλότητος ἐφίμερου· αὐτὰρ ἔπειτα
 Οὐρανῶ εὐνηθεῖσα τέκ' Ὀκεανὸν βαθυδίνην,
 Κοῖόν τε Κριόν θ' Ὑπερίονά τ' Ἴαπετόν τε
 Θεῖαν τε Ῥεῖαν τε Θέμιν τε Μνημοσύνην τε 135
 Φοῖβην τε χρυσοστέφανον Τηθύν τ' ἔρατεινήν.
 Τοὺς δὲ μέθ' ὀπλότατος γένετο Κρόνος ἀγκυλομήτης,
 δεινότατος παίδων· θαλερὸν δ' ἤχθηρε τοκῆα.
 Γείνατο δ' αὖ Κύκλωπας ὑπέρβιον ἦτορ ἔχοντας,
 Βρόντην τε Στερόπην τε καὶ Ἄργην ὄβριμόθυμον, 140
 [οἱ Ζηνὶ βροντήν τε δόσαν τευξάν τε κεραυνόν.]
 Οἱ δὲ τοι τὰ μὲν ἄλλα θεοῖς ἐναλίγκιοι ἦσαν,
 μοῦνος δ' ὀφθαλμὸς μέσσω ἐνέκειτο μετώπῳ.
 [Κύκλωπες δ' ὄνομ' ἦσαν ἐπώνυμον, οὐνεκ' ἄρα σφέων
 κυκλοτερῆς ὀφθαλμὸς ἔεις ἐνέκειτο μετώπῳ.] 145
 Ἴσχυς δ' ἠδὲ βίη καὶ μηχαναὶ ἦσαν ἐπ' ἔργοις.
 Ἄλλοι δ' αὖ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἐξεγένοντο
 τρεῖς παῖδες μεγάλοι τε καὶ ὄβριμοι, οὐκ ὀνομαστοί,
 Κόπτος τε Βριάρεώς τε Γύης θ', ὑπερήφανα τέκνα.
 Τῶν ἑκατὸν μὲν χεῖρες ἀπ' ὤμων ἀίσσοντο, 150
 ἄπλαστοι, κεφαλαὶ δὲ ἐκάστῳ πεντήκοντα
 ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ἐπὶ στιβαροῖσι μέλεσσι·
 Ἴσχυς δ' ἀπλητος κρατερὴ μέγλω ἐπὶ εἶδει.
 Ὅσσοι γὰρ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἐξεγένοντο,
 δεινότατοι παίδων, σφετέρῳ δ' ἤχθοντο τοκῆι 155
 ἐξ ἀρχῆς· καὶ τῶν μὲν ὅπως τις πρῶτα γένοιτο,
 πάντας ἀποκρύπτασκε, καὶ ἐς φάος οὐκ ἀνίεσκε,

Γαίης ἐν κευθμῶνι, κακῶ δ' ἐπετέρπετο ἔργω
 Οὐρανός. ἢ δ' ἐντὸς στοναχίζετο Γαῖα πελώρη
 στεινομένη· δολίην δὲ κακὴν τ' ἐφράσσατο τέχνην. 160
 Αἴψα δὲ ποιήσασα γένος πολιοῦ ἀδάμαντος
 τεῦξε μέγα δρέπανον καὶ ἐπέφραδε παισὶ φίλοισιν·
 εἶπε δὲ θαρσύνουσα, φίλον τετιημένη ἦτορ·

«Παῖδες ἐμοὶ καὶ πατρὸς ἀτασθάλου, αἴ κ' ἐθέλητε
 πείθεσθαι, πατρός κε κακὴν τισαίμεθα λώβην 165
 ὑμετέρου· πρότερος γὰρ ἀεικέα μήσατο ἔργα.»

Ἵως φάτο· τοὺς δ' ἄρα πάντας ἔλεν δέος, οὐδέ τις αὐτῶν
 φθέγγετο. Θαρσήσας δὲ μέγας Κρόνος ἀγκυλομήτης
 ἄψ αὐτίς μύθοισι προσηύδα μητέρα κεδνήν·

«Μῆτερ, ἐγὼ κεν τοῦτό γ' ὑποσχόμενος τελέσαιμι 170
 ἔργον, ἐπεὶ πατρός γε δυσωνύμου οὐκ ἀλεγίζω
 ἡμετέρου· πρότερος γὰρ ἀεικέα μήσατο ἔργα.»

Ἵως φάτο· γήθησεν δὲ μέγα φρεσὶ Γαῖα πελώρη·
 Εἶσε δὲ μιν κρύψασα λόχῳ· ἐνέθηκε δὲ χερσὶν
 ἄρπην καρχαρόδοντα· δόλον δ' ὑπεθήκατο πάντα. 175
 Ἦλθε δὲ νύκτ' ἐπάγων μέγας Οὐρανός, ἀμφὶ δὲ Γαίῃ
 ἰμείρων φιλότητος ἐπέσχετο καὶ ῥ' ἐτανύσθη
 πάντη· ὃ δ' ἐκ λοχεοῖο πάις ὠρέξατο χειρὶ
 σκαιῆ, δεξιτερῆ δὲ πελώριον ἔλλαβεν ἄρπην
 μακρὴν καρχαρόδοντα, φίλου δ' ἀπὸ μήδεα πατρὸς 180
 ἐσσυμένως ἤμησε, πάλιν δ' ἔρριψε φέρεσθαι

ἔξοπίσω· τὰ μὲν οὐ τι ἐτώσια ἔκφυγε χειρός·
 ὅσσαι γὰρ ῥαθάμιγγες ἀπέσσυθεν αἵματόεσσαι,
 πάσας δέξατο Γαῖα· περιπλομένων δ' ἐνιαυτῶν
 γείνατ' Ἐρινῦς τε κρατερὰς μεγάλους τε Γίγαντας, 185
 τεύχεσι λαμπομένους, δολίχ' ἔγχεα χερσὶν ἔχοντας,
 Νύμφας θ', ἃς Μελίας καλέουσ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν.
 Μήδεα δ' ὡς τὸ πρῶτον ἀποτμήξας ἀδάμαντι
 κάββαλ' ἀπ' ἠπείροιο πολυκλύστῳ ἐνὶ πόντῳ,
 ὡς φέρετ' ἄμ πέλαγος πουλὺν χρόνον, ἀμφὶ δὲ λευκὸς 190
 ἀφρὸς ἀπ' ἀθανάτου χροδὸς ὠρνυτο· τῷ δ' ἐνὶ κούρῃ
 ἐθρέφθη· πρῶτον δὲ Κυθήροισιν ζαθέοισιν
 ἔπλητ', ἐνθεν ἔπειτα περίρρυτον ἵκετο Κύπρον.
 Ἐκ δ' ἔβη αἰδοίη καλὴ θεός, ἀμφὶ δὲ ποίη
 ποσσὶν ὑπο ῥαδινοῖσιν ἀέξετο· τὴν δ' Ἀφροδίτην 195
 [ἀφρογενέα τε θεὰν καὶ εὐστέφανον Κυθήρειαν]
 κικλήσκουσι θεοὶ τε καὶ ἄνδρες, οὐνεκ' ἐν ἀφρῷ
 θρέφθη· ἀτὰρ Κυθήρειαν, ὅτι προσέκυρσε Κυθήροις·
 [Κυπρογενέα δ', ὅτι γέντο πολυκλύστῳ ἐνὶ Κύπρῳ·
 ἠδὲ φιλομμηδέα, ὅτι μηδέων ἐξεφαάνθη.] 200
 Τῇ δ' Ἔρος ὠμάρτησε καὶ Ἴμερος ἔσπετο καλὸς
 γεινομένη τὰ πρῶτα θεῶν τ' ἐς φύλον ἰούση.
 Ταύτην δ' ἐξ ἀρχῆς τιμὴν ἔχει ἠδὲ λέλογχε
 μοῖραν ἐν ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 Παρθενίους τ' ὄαρους μειδήματά τ' ἔξαπάτας τε 205
 τέρψιν τε γλυκερὴν φιλότητά τε μελιχίην τε.
 Τοὺς δὲ πατήρ Τιτῆνας ἐπὶ κλησὶν καλέεσκε
 παῖδας νεικείων μέγας Οὐρανός, οὓς τέκεν αὐτός·
 φάσκε δὲ τιταίνοντας ἀτασθαλίῃ μέγα ῥέξαι

ἔργον, τοῖο δ' ἔπειτα τίσιν μετόπισθεν ἔσεσθαι. 210
 Νύξ δ' ἔτεκεν στυγερόν τε Μόρον καὶ Κῆρα μέλαιναν
 καὶ Θάνατον, τέκε δ' Ὕπνον, ἔτικτε δὲ φύλον Ὀνειρώων·
 — οὐ τι νι κοιμηθεῖσα θεὰ τέκε Νύξ ἐρεβεννή, —
 δεύτερον αὖ Μῶμον καὶ Ὀιζὺν ἀλγινόεσσαν 215
 Ἐσπερίδας θ', ἧς μῆλα πέρην κλυτοῦ Ὀκεανοῖο
 χρύσεια καλὰ μέλουσι φέροντά τε δένδρεα καρπόν.
 Καὶ Μοίρας καὶ Κῆρας ἐγείνατο νηλεοποίνους,
 [Κλωθῶ τε Λάχεσιν τε καὶ Ἄτροπον, αἶτε βροτοῖσι
 γεινομένοισι διδοῦσιν ἔχειν ἀγαθόν τε κακόν τε,]
 αἶτ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε παραιβασίας ἐφέπουσιν. 220
 οὐδέ ποτε λήγουσι θεαὶ δεινοῖο χόλοιο,
 πρὶν γ' ἀπὸ τῶ δώωσι κακὴν ὄπιν, ὅς τις ἀμάρτη.
 Τίκτε δὲ καὶ Νέμεσιν, πῆμα θνητοῖσι βροτοῖσι,
 Νύξ ὅλοή· μετὰ τὴν δ' Ἀπάτην τέκε καὶ Φιλότητα 225
 Γῆράς τ' οὐλόμενον, καὶ Ἔριν τέκε καρτερόθυμον.
 Αὐτὰρ Ἔρις στυγερὴ τέκε μὲν Πόνον ἀλγινόεντα
 Λήθην τε Λιμόν τε καὶ Ἄλγεα δακρυόεντα
 Ὑσμίνας τε Μάχας τε Φόνους τ' Ἀνδροκτασίας τε
 Νείκεά τε ψευδέας τε Λόγους Ἀμφιλλογίας τε
 Δυσνομίην τ' Ἀάτην τε, συνήθεας ἀλλήλησιν, 230
 Ὅρκον θ', ὅς δὴ πλεῖστον ἐπιχθονίους ἀνθρώπους
 πημαίνει, ὅτε κέν τις ἐκὼν ἐπίορκον ὁμόσση.
 Νηρέα δ' ἀψευδέα καὶ ἀληθέα γείνατο Πόντος,
 πρεσβύτατον παίδων· αὐτὰρ καλέουσι γέροντα,
 οὔνεκα νημερτῆς τε καὶ ἥπιος, οὐδὲ θεμιστέων 235
 λήθεται, ἀλλὰ δίκαια καὶ ἥπια δήνεα οἶδεν·
 αὐτίς δ' αὖ Θαύμαντα μέγαν καὶ ἀγήνορα Φόρκυν

Γαίη μισγόμενος καὶ Κητῶ καλλιπάρηον
 Εὐρυβίην τ' ἀδάμαντος ἐνὶ φρεσὶ θυμὸν ἔχουσαν.
 Νηρῆος δ' ἐγένοντο μεγήρατα τέκνα θεάων 240
 πόντῳ ἐν ἀτρυγέτῳ καὶ Δωρίδος ἠυκόμοιο,
 κούρης Ὀκεανοῖο, τελήεντος ποταμοῖο,
 Πλωτῶ τ' Εὐκράντη τε Σαῶ τ' Ἀμφιτρίτη τε
 Εὐδώρη τε Θέτις τε Γαλήνη τε Γλαύκη τε
 Κυμοθόη Σπειῶ τε Θόη θ' Ἀλίη τ' ἐρόεσσα 245
 Πασιθέη τ' Ἐρατῶ τε καὶ Εὐνίκη ῥοδόπηχυσ
 καὶ Μελίτη χαρίεσσα καὶ Εὐλιμένη καὶ Ἄγαυή
 Δωτῶ τε Πρωτῶ τε Φέρουσά τε Δυναμένη τε
 Νησαίη τε καὶ Ἀκταίη καὶ Πρωτομέδεια
 Δωρὶς καὶ Πανόπεια καὶ εὐειδῆς Γαλάτεια 250
 Ἴπποθόη τ' ἐρόεσσα καὶ Ἴππονόη ῥοδόπηχυσ
 Κυμοδόκη θ', ἣ κύματ' ἐν ἠεροειδέι πόντῳ
 πνοιᾶς τε ζαέων ἀνέμων σὺν Κυματολήγῃ
 ῥεῖα πρηύνει καὶ ἐυσφύρω Ἀμφιτρίτη,
 Κυμῶ τ' Ἡιόνη τε ἐυστέφανός θ' Ἀλιμήδη 255
 Γλαυκονόμη τε φιλομμειδῆς καὶ Ποντοπόρεια
 Ληαγόρη τε καὶ Εὐαγόρη καὶ Λαομέδεια
 Πουλυνόη τε καὶ Αὐτονόη καὶ Λυσιάνασσα
 [Εὐάρνη τε φυήν τ' ἐρατὴ καὶ εἶδος ἄμωμος]
 καὶ Ψαμάθη χαρίεσσα δέμας δίη τε Μενίππη 260
 Νησῶ τ' Εὐπόμπη τε Θεμιστῶ τε Προνόη τε
 Νημερτής θ', ἣ πατρὸς ἔχει νόον ἀθανάτοιο.
 Αὗται μὲν Νηρῆος ἀμύμονος ἐξεγένοντο
 κοῦραι πεντήκοντα, ἀμύμονα ἔργα ἰδυῖαι.

Θαύμας δ' Ὀκεανοῖο βαθυρρεῖταιο θύγατρα ἠγάγετ' Ἡλέκτρην· ἥ δ' ὠκεῖαν τέκεν Ἴριν ἠυκόμους θ' Ἀρπυίας Ἀελλώ τ' Ὀκυπέτην τε, αἳ ῥ' ἀνέμων πνοιῆσι καὶ οἰωνοῖς ἔμ' ἔπονται ὠκεῖης πτερύγεσσι· μεταχρόνια γὰρ ἴαλλον.	265
Φόρκυϊ δ' αὖ Κητῶ Γραίας τέκε καλλιπαρήους ἐκ γενετῆς πολιάς, τὰς δὴ Γραίας καλέουσιν ἀθάνατοί τε θεοὶ χαμαὶ ἐρχόμενοί τ' ἄνθρωποι, Πεμφρηδῶ τ' εὐπεπλον Ἐνυῶ τε κροκόπεπλον, Γοργούς θ', αἳ ναίουσι πέρην κλυτοῦ Ὀκεανοῖο ἐσχατιῆ πρὸς Νυκτός, ἴν' Ἐσπερίδες λιγύφωνοι, Σθεννώ τ' Εὐρυάλη τε Μέδουσά τε λυγρὰ παθοῦσα. Ἥ μὲν ἔην θνητή, αἳ δ' ἀθάνατοι καὶ ἀγήρω, αἳ δύο· τῆ δὲ μιῆ παρελέξατο Κυανοχαίτης ἐν μαλακῶ λειμῶνι καὶ ἄνθεσιν εἰαρινοῖσιν.	270
Τῆς δ' ὅτε δὴ Περσεὺς κεφαλὴν ἀπεδειροτόμησεν, ἔκθορε Χρυσάωρ τε μέγας καὶ Πήγασος ἵππος. Τῷ μὲν ἐπώνυμον ἦεν, ὅτ' Ὀκεανοῦ περὶ πηγᾶς γένθ', ὃ δ' ἄορ χρύσειον ἔχων μετὰ χερσὶ φίλησιν. Χῶ μὲν ἀποπτάμενος προλιπὼν χθόνα, μητέρα μῆλων, ἵκετ' ἐς ἀθανάτους· Ζηνὸς δ' ἐν δώμασι ναίει βροντήν τε στεροπήν τε φέρων Διὶ μητιόεντι. Χρυσάωρ δ' ἔτεκεν τρικέφαλον Γηρυονῆα μιχθεὶς Καλλιρόη κούρη κλυτοῦ Ὀκεανοῖο. Τὸν μὲν ἄρ' ἐξενάριξε βίη Ἡρακληεῖη βουσι παρ' εἰλιπόδεσσι περιρρύτῳ εἰν Ἐρυθείη ἤματι τῷ ὅτε περ βοῦς ἤλασεν εὐρυμετώπους Τίρυνθ' εἰς ἱερὴν διαβᾶς πόρον Ὀκεανοῖο	280
	285
	290

Ὅρθον τε κτείνας καὶ βουκόλον Εὐρυτίωνα
 σταθμῶ ἐν ἡρόεντι πέρην κλυτοῦ Ὠκεανοῖο.
 Ἥ δ' ἔτεκ' ἄλλο πέλωρον ἀμήχανον, οὐδὲν ἑοικὸς 295
 θνητοῖς ἀνθρώποις οὐδ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
 ἐν σπηϊ ἐνὶ γλαφυρῶ θείην κρατερόφρον' Ἐχιδναν,
 ἥμισυ μὲν νύμφην ἐλικώπιδα καλλιπάρηον,
 ἥμισυ δ' αὖτε πέλωρον ὄφιν δεινόν τε μέγαν τε
 αἰόλον ὠμηστήν ζαθέης ὑπὸ κεύθεσι γαίης. 300
 Ἐνθα δέ οἱ σπέος ἐστὶ κάτω κοίλη ὑπὸ πέτρῃ
 τηλοῦ ἀπ' ἀθανάτων τε θεῶν θνητῶν τ' ἀνθρώπων·
 ἐνθ' ἄρα οἱ δάσσαντο θεοὶ κλυτὰ δώματα ναίειν.
 Ἥ δ' ἐρυτ' εἰν Ἀρίμοισιν ὑπὸ χθόνα λυγρῇ Ἐχιδνα,
 ἀθάνατος νύμφη καὶ ἀγήραος ἥματα πάντα. 305
 Τῇ δὲ Τυφάονά φασι μιγήμεναι ἐν φιλότῃ
 δεινόν θ' ὑβριστήν τ' ἄνομόν θ' ἐλικώπιδι κούρη·
 ἥ δ' ὑποκουσαμένη τέκετο κρατερόφρονα τέκνα.
 Ὅρθον μὲν πρῶτον κύνα γείνατο Γηρυονῆ·
 δεύτερον αὖτις ἔτικτεν ἀμήχανον, οὐ τι φατειὸν 310
 Κέρβερον ὠμηστήν, Αἶδεω κύνα χαλκεόφωνον,
 πεντηκοντακέφαλον, ἀναιδέα τε κρατερόν τε·
 τὸ τρίτον Ὑδρην αὖτις ἐγείνατο λυγρὰ ἰδυΐαν
 Λερναίην, ἣν θρέψε θεὰ λευκώλενος Ἥρη
 ἄπλητον κοτέουσα βίη Ἡρακληεΐη. 315
 Καὶ τὴν μὲν Διὸς υἱὸς ἐνήρατο νηλεὶ χαλκῶ
 Ἀμφιτρυωνιάδης σὺν ἀρηιφίλῳ Ἴολάῳ
 Ἡρακλέης βουλῆσιν Ἀθηναίης ἀγελείης.
 Ἥ δὲ Χίμαιραν ἔτικτε πνέουσαν ἀμαιμάκετον πῦρ,
 δεινὴν τε μεγάλην τε ποδώκεά τε κρατερὴν τε· 320

Τῆς δ' ἦν τρεῖς κεφαλαί· μία μὲν χαροποῖο λέοντος,
ἦ δὲ χιμαίρης, ἦ δ' ὄφις, κρατεροῖο δράκοντος,
[πρόσθε λέων, ὅπιθεν δὲ δράκων, μέσση δὲ χίμαιρα,
δεινὸν ἀποπνεύουσα πυρὸς μένος αἰθομένοιο.]

Τὴν μὲν Πήγασος εἶλε καὶ ἐσθλὸς Βελλεροφόντης. 325

Ἦ δ' ἄρα Φῖκ' ὅλοῃν τέκε Καδμείοισιν ὄλεθρον
ἽΟρθω ὑποδηθεῖσα Νεμειαῖόν τε λέοντα,
τόν ῥ' ἼΗρη θρέψασα Διὸς κυδρὴ παράκοιτις
γουνοῖσιν κατένασσε Νεμείης, πῆμ' ἀνθρώποις.
Ἐνθ' ἄρ' ὁ οἰκείων ἐλεφαίρετο φῦλ' ἀνθρώπων, 330
κοιρανέων Τρητοῖο Νεμείης ἠδ' Ἀπέσαντος·
ἀλλὰ ἐῖς ἐδάμασσε βίης ἼΗρακληείης.

Κητὼ δ' ὀπλότατον Φόρκυι φιλότητι μιγεῖσα
γείνατο δεινὸν ὄφιν, ὃς ἐρεμνῆς κεύθεσι γαίης
σπεύρησιν μεγάλοις παγχρύσεια μῆλα φυλάσσει. 335

Τοῦτο μὲν ἐκ Κητοῦς καὶ Φόρκυος γένος ἐστίν.
Τηθύς δ' Ὠκεανῶ Ποταμοὺς τέκε δινήεντας,
Νεῖλόν τ' Ἀλφειόν τε καὶ ἼΗριδανὸν βαθυδίην
Στρυμόνα Μαίανδρόν τε καὶ ἼΗστρον καλλιρέεθρον
Φᾶσίν τε Ἰῆσόν τ' Ἀχελώϊόν τ' ἀργυροδίην 340

Νέσσον τε Ἰοδίον θ' Ἀλιάκμονά θ' Ἐπτάπορόν τε
Γρήνικόν τε καὶ Αἴσηπον θεῖόν τε Σιμοῦντα
Πηνειόν τε καὶ Ἰερμον ἐυρείτην τε Κάικον
Σαγγάριόν τε μέγαν Λάδωνά τε Παρθένιον τε
Εὔηνόν τε καὶ ἸΑρδησκον θεῖόν τε Σκάμανδρον. 345

Τίκτε δὲ θυγατέρων ἱερὸν γένος, αἷ κατὰ γαῖαν
ἄνδρας κουρίζουσι σὺν Ἀπόλλωνι ἄνακτι
καὶ Ποταμοῖς, ταύτην δὲ Διὸς πάρα μοῖραν ἔχουσι,

Πειθῷ τ' Ἀδμήτη τε Ἰάνθη τ' Ἥλεκτρη τε
 Δωρίς τε Πρυμνώ τε καὶ Οὐρανίη θεοειδῆς 350
 Ἴππῳ τε Κλυμένη τε Ῥόδειά τε Καλλιρόη τε
 Ζευξῷ τε Κλυτίη τε Ἰδυϊά τε Πασιθόη τε
 Πληξαύρη τε Γαλαξαύρη τ' ἔρατῆ τε Διώνη
 Μηλόβοσις τε Φόη τε καὶ εὐειδῆς Πολυδώρη
 Κερκηίς τε φυὴν ἔρατῆ Πλουτώ τε βοῶπις 355
 Περσηίς τ' Ἰάνειρά τ' Ἀκάστη τε Ξάνθη τε
 Πετραίη τ' ἔροεσσα Μενεσθῷ τ' Εὐρώπη τε
 Μῆτις τ' Εὐρυνόμη τε Τελεστώ τε κροκόπεπλος
 Χρυσήϊς τ' Ἀσίη τε καὶ ἱμερόεσσα Καλυψῷ
 Εὐδώρη τε Τύχη τε καὶ Ἀμφιρῷ Ὠκυρόη τε 360
 καὶ Στύξ, ἥ δὲ σφρων προφερεστάτη ἐστὶν ἀπασέων.
 Αὗται δ' Ὠκεανοῦ καὶ Τηθύος ἐξεγένοντο
 πρεσβύταται κοῦραι· πολλάι γε μὲν εἴσι καὶ ἄλλαι.
 Τρὶς γὰρ χίλιαί εἴσι τανύσφυροι Ὠκεανῖναι,
 αἳ ῥα πολυσπερέες γαῖαν καὶ βένθεα λίμνης 365
 πάντη ὁμῶς ἐφέπουσι, θεάων ἀγλαὰ τέκνα.
 Τόσσοι δ' αὖθ' ἕτεροι ποταμοὶ καναχηδὰ ῥέοντες,
 υἱέες Ὠκεανοῦ, τοὺς γείνατο πότνια Τηθύς·
 τῶν ὄνομα ἄργαλέον πάντων βροτὸν ἀνὲρ' ἐνισπεῖν,
 Οἳ δὲ ἕκαστοι ἴσασιν, ὅσοι περιναιετάωσιν. 370
 Θεία δ' Ἥελιόν τε μέγαν λαμπρὰν τε Σελήνην
 Ἥῳ θ', ἥ πάντεσσιν ἐπιχθονίοισι φαείνει
 ἀθανάτοισι τε θεοῖσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι,
 γείναθ' ὑποδηθεῖσ' Ὑπερίονος ἐν φιλότητι.
 Κρίω δ' Εὐρυβίη τέκεν ἐν φιλότητι μιγεῖσα 375
 Ἀστραῖόν τε μέγαν Πάλλαντά τε διὰ θεάων

Πέρσην θ', ὃς καὶ πᾶσι μετέπρεπεν ἰδοσύνησιν.
 Ἄστραίω δ' ἠὼς ἀνέμους τέκε καρτεροθύμους,
 ἀργέστην Ζέφυρον Βορέην τ' αἰψηροκέλευθον
 καὶ Νότον, ἐν φιλότητι θεᾶ θεῶ εὐνηθεῖσα. 380
 Τοὺς δὲ μέτ' ἄστέρα τίκτ' Ἡοσφόρον Ἡριγένεια
 ἄστρα τε λαμπετόωντα, τά τ' οὐρανὸς ἐστεφάνωται.
 Στυξ δ' ἔτεκ' Ὠκεανοῦ θυγάτηρ Πάλλαντι μιγεῖσα
 Ζῆλον καὶ Νίκην καλλίσφυρον ἐν μεγάροισιν·
 καὶ Κράτος ἠδὲ Βίην ἀριδείκετα γείνατο τέκνα, 385
 τῶν οὐκ ἔστ' ἀπάνευθε Διὸς δόμος, οὐδέ τις ἔδρη,
 οὐδ' ὁδός, ὅππη μὴ κείνοις θεὸς ἡγεμονεύη,
 ἀλλ' αἰεὶ παρ Ζηνὶ βαρυκτύπῳ ἐδριόωνται.
 Ὡς γὰρ ἐβούλευσεν Στυξ ἄφθιτος Ὠκεανίνη
 ἤματι τῷ, ὅτε πάντας Ὀλύμπιος ἀστεροπητῆς 390
 ἀθανάτους ἐκάλεσσε θεοὺς ἐς μακρὸν Ὀλυμπον,
 εἶπε δ', ὃς ἂν μετὰ εἶο θεῶν Τιτῆσι μάχοιτο,
 μὴ τιν' ἀπορραΐσειν γεράων, τιμὴν δὲ ἕκαστον
 ἐξέμεν, ἦν τὸ πάρος γε μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν
 Τὸν δ' ἔφαθ', ὅς τις ἄτιμος ὑπὸ Κρόνου ἠδ' ἀγέραστος, 395
 τιμῆς καὶ γεράων ἐπιβησέμεν, ἧ θέμις ἐστίν.
 Ἦλθε δ' ἄρα πρώτη Στυξ ἄφθιτος Οὐλύμπόνδε
 σὺν σφοῖσιν παιδεσσι φίλου διὰ μήδεα πατρός.
 Τὴν δὲ Ζεὺς τίμησε, περισσὰ δὲ δῶρα ἔδωκεν.
 Αὐτὴν μὲν γὰρ ἔθηκε θεῶν μέγαν ἔμμεναι ὄρκον, 400
 παῖδας δ' ἤματα πάντα ἕο μεταναιέτας εἶναι.
 Ὡς δ' αὐτως πάντεσσι διαμπερές, ὥς περ ὑπέστη,
 ἐξετέλεσσ'· αὐτὸς δὲ μέγα κρατεῖ ἠδὲ ἀνάσσει.

Φοίβη δ' αὖ Κοίου πολυήρατον ἤλθεν ἐς εὐνήν· κυσσαμένη δὴ ἔπειτα θεὰ θεοῦ ἐν φιλότητι	405
Λητῶ κυανόπεπλον ἐγείνατο, μείλιχον αἰεῖ, μείλιχον ἐξ ἀρχῆς, ἀγανώτατον ἐντὸς Ὀλύμπου,	408
ἦπιον ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν.	407
Γείνατο δ' Ἀστερίην εὐώνυμον, ἣν ποτε Πέρσης ἠγάγετ' ἐς μέγα δῶμα φίλην κεκλήσθαι ἄκοιτιν.	410
Ἦ δ' ὑποκυσσαμένη Ἐκάτην τέκε, τὴν περὶ πάντων Ζεὺς Κρονίδης τίμησε· πόρεν δέ οἱ ἀγλαὰ δῶρα, μοῖραν ἔχειν γαίης τε καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης.	
Ἦ δὲ καὶ ἀστερόεντος ἀπ' οὐρανοῦ ἔμμορε τιμῆς ἀθανάτοις τε θεοῖσι τετιμένη ἐστὶ μάλιστα.	415
Καὶ γὰρ νῦν, ὅτε πού τις ἐπιχθονίων ἀνθρώπων ἔρδων ἱερὰ καλὰ κατὰ νόμον ἰλάσκηται, κικλήσκει Ἐκάτην· πολλή τέ οἱ ἔσπετο τιμὴ ῥεῖα μάλ', ὣς πρόφρων γε θεὰ ὑποδέξεται εὐχάς, καὶ τέ οἱ ὄλβον ὀπάζει, ἐπεὶ δύναμις γε πάρεστιν.	420
Ὅσοι γὰρ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἐξεγένοντο καὶ τιμὴν ἔλαχον, τούτων ἔχει αἴσαν ἀπάντων. Οὐδέ τί μιν Κρονίδης ἐβίησατο οὐδέ τ' ἀπηύρα, ὅσσ' ἔλαχεν Τιτῆσι μετὰ προτέροισι θεοῖσιν, ἀλλ' ἔχει, ὡς τὸ πρῶτον ἀπ' ἀρχῆς ἐπλετο δασμός,	425
καὶ γέρας ἐν γαίῃ τε καὶ οὐρανῷ ἠδὲ θαλάσσει·	427
οὐδ', ὅτι μουνογενῆς, ἦσσαν θεὰ ἔμμορε τιμῆς,	426
ἀλλ' ἔτι καὶ πολὺ μᾶλλον, ἐπεὶ Ζεὺς τίεται αὐτήν.	428
Ἰὼ δ' ἐθέλει, μεγάλως παραγίγνεται ἠδ' ὀνίνησιν· ἐν τε δίκη βασιλεῦσι παρ' αἰδοίοισι καθίζει,	434
ἐν τ' ἀγορῇ λαοῖσι μεταπρέπει, ὃν κ' ἐθέλησιν·	430

ἦδ' ὀπότ' ἐς πόλεμον φθεισήνορα θωρήσσωνται
 ἄνδρες, ἔνθα θεὰ παραγίγνεται, οἷς κ' ἐθέλησι
 νίκην προφρονέως ὀπάσαι καὶ κῦδος ὀρέξαι. 433
 Ἐσθλή δ' αὖθ' ὀπότ' ἄνδρες ἀεθλεύωσιν ἀγῶνι, 435
 ἔνθα θεὰ καὶ τοῖς παραγίγνεται ἦδ' ὀνίνησιν·
 νικήσας δὲ βίη καὶ κάρτεϊ καλὸν ἄεθλον
 ῥεῖα φέρει χαίρων τε, τοκεῦσι δὲ κῦδος ὀπάζει.
 Ἐσθλή δ' ἵππῆεσσι παρεστάμεν, οἷς κ' ἐθέλησιν.
 Καὶ τοῖς, οἱ γλαυκὴν δυσπέμφελον ἐργάζονται, 440
 εὐχονται δ' Ἐκάτη καὶ ἔρικτύπῳ Ἐννοσιγαίῳ,
 ῥηιδίως ἄγρην κυδρὴ θεὸς ὤπασε πολλήν,
 ῥεῖα δ' ἀφείλετο φαινομένην, ἐθέλουσά γε θυμῷ.
 Ἐσθλή δ' ἐν σταθμοῖσι σὺν Ἑρμῇ ληίδ' ἀέξειν·
 βουκολίας δ' ἀγέλας τε καὶ αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν 445
 ποιμένας τ' εἰροπόκων ὀίων, θυμῷ γ' ἐθέλουσα,
 ἐξ ὀλίγων βριάει καὶ ἐκ πολλῶν μείονα θῆκεν.
 Οὕτω τοι καὶ μουνογενῆς ἐκ μητρὸς ἐοῦσα
 πᾶσι μετ' ἀθανάτοισι τετίμηται γεράεσσιν.
 Θῆκε δέ μιν Κρονίδης κουροτρόφον, οἱ μετ' ἐκείνην 450
 ὀφθαλμοῖσιν ἴδοντο φάος πολυδερκέος Ἡοῦς.
 Οὕτως ἐξ ἀρχῆς κουροτρόφος, αἰ δέ τε τιμαί.
 Ῥεῖη δὲ δμηθεῖσα Κρόνῳ τέκε φαίδιμα τέκνα,
 Ἴστίην Δήμητρα καὶ Ἥρην χρυσοπέδιλον
 ἴφθιμόν τ' Αἴδην, ὃς ὑπὸ χθονὶ δώματα ναίει 455
 νηλεὲς ἦτορ ἔχων, καὶ ἔρικτυπον Ἐννοσίγαιον
 Ζῆνά τε μητιόεντα, θεῶν πατέρ' ἦδὲ καὶ ἀνδρῶν,
 τοῦ καὶ ὑπὸ βροντῆς πελεμίζεται εὐρεῖα χθῶν.
 Καὶ τοὺς μὲν κατέπινε μέγας Κρόνος, ὡς τις ἕκαστος

νηδύος ἔξ ἱερῆς μητρὸς πρὸς γούναθ' ἴκοιτο, 460
 τὰ φρονέων, ἵνα μὴ τις ἀγαυῶν Οὐρανίωνων
 ἄλλος ἐν ἀθανάτοισιν ἔχοι βασιληίδα τιμὴν.
 Πεύθετο γὰρ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἀστερόεντος,
 οὐνεκά οἱ πέπρωτο ἔῳ ὑπὸ παιδὶ δαμῆναι
 καὶ κρατερῶ περ ἔόντι — Διὸς μεγάλου διὰ βουλάς· — 465
 τῷ ὅ γ' ἄρ' οὐκ ἀλαδὸς σκοπιῆν ἔχεν, ἀλλὰ δοκεύων
 παίδας ἐοὺς κατέπινε· Ῥέην δ' ἔχε πένθος ἄλαστον.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ Δί' ἔμελλε θεῶν πατέρ' ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν
 τέξεσθαι, τότε ἔπειτα φίλους λιτάνευε τοκῆας
 τοὺς αὐτῆς, Γαϊάν τε καὶ Οὐρανὸν ἀστερόεντα, 470
 μῆτιν συμφράσσασθαι, ὅπως λελάθοιτο τεκοῦσα
 παῖδα φίλον, τείσαιτο δ' ἔρινυς πατρὸς ἐοῖο
 παίδων θ', οὓς κατέπινε μέγας Κρόνος ἀγκυλομήτης.
 Οἱ δὲ θυγατρὶ φίλῃ μάλα μὲν κλύον ἠδ' ἐπίθοντο,
 καὶ οἱ πεφραδέτην, ὅσα περ πέπρωτο γενέσθαι 475
 ἀμφὶ Κρόνω βασιλῆι καὶ υἱεὶ καρτεροθύμῳ.
 Πέμψαν δ' ἐς Λύκτον, Κρήτης ἐς πίονα δῆμον,
 ὀππότε ἄρ' ὀπλότατον παίδων τέξεσθαι ἔμελλε,
 Ζῆνα μέγαν· τὸν μὲν οἱ ἐδέξατο Γαῖα πελώρη
 Κρήτη ἐν εὐρείῃ τραφόμεν ἀτιταλλέμεναί τε. 480
 Ἐνθα μιν ἴκτο φέρουσα θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν
 πρώτην ἐς Λύκτον· κρύψεν δέ ἐ χειρσὶ λαβοῦσα
 ἄντρῳ ἐν ἠλιβάτῳ, ζαθέης ὑπὸ κεύθεσι γαίης,
 Αἰγαίῳ ἐν ὄρει πεπυκασμένῳ ὑλήεντι.
 Τῷ δὲ σπαργανίσασα μέγαν λίθον ἐγγυάλιξεν 485
 Οὐρανίδῃ μέγ' ἀνακτι, θεῶν προτέρῳ βασιλῆι.
 Τὸν τόθ' ἔλων χεῖρεσσιν ἔην ἐσκάτθετο νηδὺν

σχέτλιος· οὐδ' ἐνόησε μετὰ φρεσίν, ὥς οἱ ὀπίσσω
ἀντὶ λίθου ἐὸς υἱὸς ἀνίκητος καὶ ἀκηδῆς
λείπεθ', ὃ μιν τάχ' ἔμελλε βίη καὶ χερσὶ δαμάσσας 490
τιμῆς ἐξελάειν, ὃ δ' ἐν ἀθανάτοισι ἀνάξειν.
Καρπαλίμως δ' ἄρ' ἔπειτα μένος καὶ φαίδιμα γυῖα
ἠΰξετο τοῖο ἀνακτος· ἐπιπλομένων δ' ἐνιαυτῶν
[Γαίης ἐννεσίησι πολυφραδέεσσι δολωθεῖς]
ὄν γόνον ἄψ ἀνήκε μέγας Κρόνος ἀγκυλομήτης 495
νικηθεὶς τέχνησι βίηφί τε παιδὸς ἑοῖο.
Πρῶτον δ' ἐξέμεσεν λίθον, πύματον καταπίνων·
τὸν μὲν Ζεὺς στήριξε κατὰ χθονὸς εὐρυοδείης
Πυθοῖ ἐν ἡγαθέῃ γυάλοις ὑπο Παρνησοῖο
σῆμ' ἔμεν ἐξοπίσω, θαῦμα θνητοῖσι βροτοῖσιν. 500
[Λῦσε δὲ πατροκασιγνήτους ὀλοῶν ὑπὸ δεσμῶν
Οὐρανίδας, οὓς δῆσε πατὴρ ἀσειφροσύνησιν·
οἱ οἱ ἀπεμνήσαντο χάριν εὐεργεσιῶν,
δῶκαν δὲ βροντὴν ἠδ' αἰθαλόεντα κεραυνὸν
καὶ στεροπὴν· τὸ πρὶν δὲ πελώρη Γαῖα κεκεύθει 505
τοῖς πίσυνος θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀνάσσει.]
Κούρην δ' Ἰαπετὸς καλλίσφυρον Ὠκεανίνην
ἠγάγετο Κλυμένην καὶ ὄμον λέχος εἰσανέβαινε.
Ἥ δέ οἱ Ἄτλαντα κρατερόφρονα γείνατο παῖδα·
τίκτε δ' ὑπερκύδαντα Μενόιτιον ἠδὲ Προμηθέα, 510
ποικίλον αἰολόμητιν, ἁμαρτίνοόν τ' Ἐπιμηθέα,
ὃς κακὸν ἐξ ἀρχῆς γένετ' ἀνδράσιν ἀλφηστῆσιν·
πρῶτος γάρ ῥα Διὸς πλαστὴν ὑπέδεκτο γυναῖκα
παρθένον. Ὑβριστὴν δὲ Μενόιτιον εὐρύοπα Ζεὺς
εἰς Ἑρεβὸς κατέπεμψε βαλὼν ψολόεντι κεραυνῶ 515

εἶνεκ' ἀτασθαλίας τε καὶ ἠνορέης ὑπερόπλου.
 Ἄτλας δ' οὐρανὸν εὐρὺν ἔχει κρατερῆς ὑπ' ἀνάγκης
 πείρασιν ἐν γαίης, πρόπαρ Ἑσπερίδων λιγυφώνων,
 ἐστηῶς κεφαλῇ τε καὶ ἀκαμάτησι χέρεσσι·
 ταύτην γάρ οἱ μοῖραν ἐδάσσατο μητίετα Ζεὺς. 520
 Δῆσε δ' ἀλυκτοπέδησι Προμηθέα ποικιλόβουλον
 δεσμοῖς ἀργαλέοισι μέσον διὰ κίον' ἐλάσσας·
 καὶ οἱ ἐπ' αἰετὸν ὤρσε τανύπτερον· αὐτὰρ ὃ γ' ἦπαρ
 ἦσθιεν ἀθάνατον, τὸ δ' ἀέξετο ἴσον ἀπάντη
 νυκτός, ὅσον πρόπαν ἦμαρ ἔδοι τανυσίπτερος ὄρνις. 525
 Τὸν μὲν ἄρ' Ἀλκμήνης καλλισφύρου ἄλκιμος υἱὸς
 Ἡρακλῆς ἔκτεινε, κακὴν δ' ἀπὸ νοῦσον ἄλαλκεν
 Ἰαπετιονίδη καὶ ἐλύσατο δυσφροσυνάων
 οὐκ ἀέκητι Ζηνὸς Ὀλυμπίου ὑψιμέδοντος,
 ὄφρ' Ἡρακλῆος Θηβαγενέος κλέος εἶη 530
 πλεῖον ἔτ' ἢ τὸ πάροιθεν ἐπὶ χθόνα πουλυβότειραν.
 Ταῦτά γ' ἄρ' ἀζόμενος τίμα ἀριδείκετον υἱόν·
 καὶ περ χώμενος παύθη χόλου, ὃν πρὶν ἔχεσκεν,
 οὔνεκ' ἐρίζετο βουλάς ὑπερμενέει Κρονίω·
 Καὶ γὰρ ὄτ' ἐκρίνοντο θεοὶ θνητοὶ τ' ἄνθρωποι 535
 Μηκώνη, τότε ἔπειτα μέγαν βοῦν πρόφρονι θυμῷ
 δασσάμενος προέθηκε, Διὸς νόον ἐξαπαφίσκων.
 Τοῖς μὲν γὰρ σάρκας τε καὶ ἔγκατα πίονα δημῷ
 ἐν ῥινῷ κατέθηκε καλύψας γαστρὶ βοεῖη,
 τῷ δ' αὖτ' ὀστέα λευκὰ βοὸς δολίη ἐπὶ τέχνῃ 540
 εὐθετίσας κατέθηκε καλύψας ἀργέτι δημῷ.
 Δὴ τότε μιν προσέειπε πατήρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
 Ἰαπετιονίδη, πάντων ἀριδείκετ' ἀνάκτων,

ὦ πέπον, ὡς ἑτεροζήλως διεδάσσαο μοίρας.
 Ὡς φάτο κερτομέων Ζεὺς ἄφθιτα μήδεα εἰδῶς. 545
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Προμηθεὺς ἀγκυλομήτης
 ἦκ' ἐπιμειδήσας, δολίης δ' οὐ λήθετο τέχνης·
 Ζεῦ κύδιστε μέγιστε θεῶν αἰειγενετᾶων,
 τῶν δ' ἔλε', ὀπποτέρην σε ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἀνώγει.
 Φῆ ῥα δολοφρονέων· Ζεὺς δ' ἄφθιτα μήδεα εἰδῶς 550
 γνῶ ῥ' οὐδ' ἠγνοίησε δόλον· κακὰ δ' ὄσσετο θυμῷ
 θνητοῖς ἀνθρώποισι, τὰ καὶ τελέεσθαι ἔμελλεν.
 Χερσὶ δ' ὄ γ' ἀμφοτέρησιν ἀνείλετο λευκὸν ἄλειφαρ.
 Χώσατο δὲ φρένας ἀμφί, χόλος δέ μιν ἴκετο θυμόν,
 ὡς ἴδεν ὅστέα λευκὰ βοδὸς δολίῃ ἐπὶ τέχνῃ. 555
 Ἐκ τοῦ δ' ἀθανάτοισιν ἐπὶ χθονὶ φῦλ' ἀνθρώπων
 καίουσ' ὅστέα λευκὰ θυηέντων ἐπὶ βωμῶν.
 Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 Ἴαπετιονίδη, πάντων πέρι μήδεα εἰδῶς,
 ὦ πέπον, οὐκ ἄρα πω δολίης ἐπιλήθεο τέχνης. 560
 Ὡς φάτο χωόμενος Ζεὺς ἄφθιτα μήδεα εἰδῶς·
 ἐκ τούτου δὴ ἔπειτα δόλου μεμνημένος αἰεὶ
 οὐκ ἐδίδου μελίησι πυρὸς μένος ἀκαμάτιο
 θνητοῖς ἀνθρώποις, οἳ ἐπὶ χθονὶ ναιετάουσιν.
 Ἀλλὰ μιν ἐξαπάτησεν ἐὺς πάϊς Ἴαπετοῖο 565
 κλέψας ἀκαμάτιο πυρὸς τηλέσκοπον αὐγὴν
 ἐν κοίλῳ νάρθηκι· δάκεν δέ ἐ νειόθι θυμόν,
 Ζῆν' ὑπιβρεμέτην, ἐχόλωσε δέ μιν φίλον ἦτορ,
 ὡς ἴδ' ἐν ἀνθρώποισι πυρὸς τηλέσκοπον αὐγὴν.
 Αὐτίκα δ' ἀντὶ πυρὸς τεῦξεν κακὸν ἀνθρώποισιν· 570
 γαίης γὰρ σύμπλασσε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις

παρθένω αἰδοίῃ Ἴκελον Κρονίδεω διὰ βουλάς.
 Ζῶσε δὲ καὶ κόσμησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 ἀργυφὴ ἐσθῆτι· κατὰ κρῆθεν δὲ καλύπτρην
 δαιδαλέην χεῖρεσσι κατέσχεθε, θαῦμα ἰδέσθαι· 575
 [ἀμφὶ δὲ οἱ στεφάνους, νεοθηλέος ἄνθεα ποίης,
 ἱμερτοὺς περίθηκε καρήατι Παλλάς Ἀθήνη.]
 ἀμφὶ δὲ οἱ στεφάνην χρυσέην κεφαλῆφιν ἔθηκε,
 τὴν αὐτὸς ποίησε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις
 ἀσκήσας παλάμησι, χαριζόμενος Διὶ πατρί. 580
 Τῇ δ' ἐνὶ δαίδαλα πολλὰ τετεύχαστο, θαῦμα ἰδέσθαι,
 κνώδαλ', ὅσ' ἤπειρος πολλὰ τρέφει ἠδὲ θάλασσα·
 τῶν ὅ γε πόλλ' ἐνέθηκε,—χάρις δ' ἀπελάμπετο πολλή,—
 θαυμάσια, ζῶοισιν ἐοικότα φωνήεσσιν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τεῦξε καλὸν κακὸν ἀντ' ἀγαθοῖο, 585
 ἐξάγαγ', ἐνθα περ ἄλλοι ἔσαν θεοὶ ἢ δ' ἄνθρωποι,
 κόσμῳ ἀγαλλομένην γλαυκῶπιδος ὀβριμοπάτρης.
 θαῦμα δ' ἔχ' ἀθανάτους τε θεοὺς θνητοὺς τ' ἀνθρώπους,
 ὡς εἶδον δόλον αἰπύν, ἀμήχανον ἀνθρώποισιν.
 [ἐκ τῆς γὰρ γένος ἐστὶ γυναικῶν θηλυτεράων,] 590
 τῆς γὰρ ὀλῳίον ἐστὶ γένος καὶ φῦλα γυναικῶν,
 πῆμα μέγ' αἰ θνητοῖσι μετ' ἀνδράσι ναιετάουσιν
 οὐλομένης πενίης οὐ σύμφοροι, ἀλλὰ κόροιο.
 Ὡς δ' ὀπότη' ἐν σμήνεσσι κατηρεφέεσσι μέλισσαι
 κηφῆνας βόσκωσι, κακῶν ξυνήονας ἔργων· 595
 αἰ μὲν τε πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
 ἡμάτια σπεύδουσι τιθεῖσί τε κηρία λευκά,
 οἱ δ' ἐντοσθε μένοντες ἐπηρέφεις κατὰ σίμβλους
 ἀλλότριον κάματον σφετέρην ἐς γαστέρ' ἀμῶνται·

ὡς δ' αὐτως ἄνδρεςσι κακὸν θνητοῖσι γυναῖκας
 Ζεὺς ὑπιβρεμέτης θῆκεν, ξυνήονας ἔργων
 ἀργαλέων· ἕτερον δὲ πόρεν κακὸν ἀντ' ἀγαθοῖο·
 ὅς κε γάμον φεύγων καὶ μέρμερα ἔργα γυναικῶν
 μὴ γῆμαι ἐθέλη, ὅλοδν δ' ἐπὶ γῆρας ἵκοιτο
 χήτει γηροκόμοιο· ὃ γ' οὐ βιότου ἐπιδευῆς
 ζῶει, ἀποφθιμένου δὲ διὰ κτῆσιν δατέονται
 χηρωσταί· ὧ δ' αὖτε γάμου μετὰ μοῖρα γένηται,
 κεδνὴν δ' ἔσχεν ἄκοιτιν ἀρηρυῖαν πραπίδεςσι,
 τῷ δέ τ' ἀπ' αἰῶνος κακὸν ἐσθλῷ ἀντιφερίζει
 ἐμμενές· ὅς δέ κε τέτμη ἀταρτηροῖο γενέθλης,
 ζῶει ἐνὶ στήθεσσι ἔχων ἀλίσστον ἀνίην
 θυμῷ καὶ κραδίη, καὶ ἀνήκεστον κακὸν ἐστίν.
 Ὡς οὐκ ἔστι Διὸς κλέψαι νόον οὐδὲ παρελθεῖν.
 Οὐδὲ γὰρ Ἰαπετιονίδης ἀκάκητα Προμηθεὺς
 τοῖό γ' ὑπεξήλυξε βαρὺν χόλον, ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκης
 καὶ πολυίδριν ἐόντα μέγας κατὰ δεσμὸς ἐρύκει.
 Βριάρεω δ' ὡς πρῶτα πατήρ ὠδύσσατο θυμῷ
 Κόπτω τ' ἠδὲ Γύη, δῆσεν κρατερῷ ἐνὶ δεσμῷ
 ἠνορέην ὑπέροπλον ἀγώμενος ἠδὲ καὶ εἶδος
 καὶ μέγεθος· κατένασσε δ' ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης.
 Ἐνθ' οἳ γ' ἄλγε' ἔχοντες ὑπὸ χθονὶ ναιετάοντες
 ἦατ' ἐπ' ἐσχατιῇ, μεγάλης ἐν πείρασι γαίης,
 δηθὰ μάλ' ἀχνύμενοι, κραδίη μέγα πένθος ἔχοντες.
 ἀλλὰ σφεας Κρονίδης τε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
 οὓς τέκεν ἠύκομος Ῥεῖη Κρόνου ἐν φιλότητι,
 Γαίης φραδμοσύνησιν ἀνήγαγον ἐς φάος αὖτις·
 αὐτὴ γὰρ σφιν ἅπαντα διηνεκέως κατέλεξε

σὺν κείνοις νίκην τε καὶ ἀγλαὸν εὖχος ἀρέσθαι.
 δηρὸν γὰρ μάρναντο πόνον θυμαλγέ' ἔχοντες
 ἀντίον ἀλλήλοισι διὰ κρατερὰς ὑσμίνας, 631
 Τιτῆνες τε θεοὶ καὶ ὅσοι Κρόνου ἐξεγένοντο· 630
 οἷ μὲν ἀφ' ὑψηλῆς Ὀθρυος Τιτῆνες ἀγαυοί,
 οἷ δ' ἄρ' ἀπ' Οὐλύμποιο θεοί, δωτῆρες ἑάων,
 οὓς τέκεν ἠύκομος Ῥεῖη Κρόνω εὐνηθεῖσα.
 οἷ ῥα τότε' ἀλλήλοισι χόλον θυμαλγέ' ἔχοντες 635
 συνεχέως ἐμάχοντο δέκα πλείους ἐνιαυτούς·
 οὐδέ τις ἦν ἔριδος χαλεπῆς λύσις οὐδέ τελευτῆ
 οὐδετέρους, ἴσον δὲ τέλος τέτατο πτολέμοιο.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ κείνοισι παρέσχεθεν ἄρμενα πάντα,
 νέκταρ τ' ἀμβροσίην τε, τὰ περ θεοὶ αὐτοὶ ἔδουσι, 640
 πάντων ἐν στήθεσιν ἀέξετο θυμὸς ἀγήνωρ.
 [Ὡς νέκταρ τ' ἐπάσαντο καὶ ἀμβροσίην ἐρατεινήν,]
 δὴ τότε τοῖς μετέειπε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
 κέκλυτε μευ, Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἀγλαὰ τέκνα,
 ὄφρ' εἴπω, τὰ με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει. 645
 Ἦδη γὰρ μάλα δηρὸν ἐναντίοι ἀλλήλοισι
 νίκης καὶ κράτεος πέρι μαρνάμεθ' ἤματα πάντα
 Τιτῆνες τε θεοὶ καὶ ὅσοι Κρόνου ἐκγενόμεσθα.
 Ὑμεῖς δὲ μεγάλην τε βίην καὶ χεῖρας ἀάπτους
 φαίνετε Τιτήνεσσι ἐναντίοι ἐν δαὶ λυγρῇ 650
 μνησάμενοι φιλότητος ἐνηέος, ὅσσα παθόντες
 ἐς φάος ἀψ ἀφίκεσθε δυσηλεγέος ὑπὸ δεσμοῦ
 ἡμετέρας διὰ βουλᾶς ὑπὸ ζόφου ἠερόεντος.
 Ὡς φάτο· τὸν δ' ἔξαυτις ἀμείβετο Κόττος ἀμύμων·
 δαιμόνι', οὐκ ἀδάητα πιφαύσκεαι· ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ 655

ἴδμεν, ὃ τοι περὶ μὲν πραπίδες, περὶ δ' ἐστὶ νόημα,
 ἀλκτῆρ δ' ἀθανάτοισιν ἀρῆς γένεο κρυεροῖο.
 Σῆσι δ' ἐπιφροσύνησιν ὑπὸ ζόφου ἠερόεντος
 ἄψορρον δεῦρ' αὖτις ἀμειλίκτων ὑπὸ δεσμῶν
 ἠλύθομεν, Κρόνου υἱὲ ἄναξ, ἀνάελπτα παθόντες. 660
 Τῶ καὶ νῦν ἀτενεῖ τε νόω καὶ ἐπίφρονι βουλῇ
 ῥυσόμεθα κράτος ὑμὸν ἐν αἰνῇ δημοτῆτι
 μαρνάμενοι Τιτῆσιν ἀνὰ κρατερὰς ὑσμίνας.
 Ὡς φάτ'· ἐπήνεσσαν δὲ θεοί, δωτῆρες ἑάων,
 μῦθον ἀκούσαντες· πολέμου δ' ἐλιλαίετο θυμὸς 665
 μᾶλλον ἔτ' ἢ τὸ πάροιθε· μάχην δ' ἀμέγαρτον ἔγειραν
 πάντες, θήλειαι τε καὶ ἄρσενες, ἡματι κείνω,
 Τιτῆνές τε θεοὶ καὶ ὅσοι Κρόνου ἐξεγένοντο,
 οὓς τε Ζεὺς Ἐρέβησφιν ὑπὸ χθονὸς ἦκε φώσδε
 δεινοὶ τε κρατεροὶ τε, βίην ὑπέροπλον ἔχοντες. 670
 Τῶν ἑκατὸν μὲν χεῖρες ἀπ' ὤμων αἰσσοντο
 πᾶσιν ὁμῶς, κεφαλαὶ δὲ ἐκάστω πεντήκοντα
 ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ἐπὶ στιβαροῖσι μέλεσσι.
 Οἱ τότε Τιτῆνεςσι κατέσταθεν ἐν δαὶ λυγρῇ
 πέτρας ἠλιβάτους στιβαρῆς ἐν χερσὶν ἔχοντες. 675
 Τιτῆνες δ' ἐτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας
 προφρονέως, χειρῶν τε βίης θ' ἅμα ἔργον ἔφαινον
 ἀμφότεροι· δεινὸν δὲ περίαχε πόντος ἀπείρων,
 γῆ δὲ μέγ' ἐσμαράγησεν, ἐπέστενε δ' οὐρανὸς εὐρύς
 σειόμενος, πεδόθεν δὲ τινάσσετο μακρὸς Ὀλυμπος 680
 ῥιπῇ ὑπ' ἀθανάτων, ἔνοσις δ' ἴκανε βαρεῖα
 Τάρταρον ἠερόεντα, ποδῶν τ' αἰπέια ἰωῆ
 ἀσπέτου ἰωχμοῖο βολάων τε κρατερῶων·

Ὡς ἄρ' ἐπ' ἀλλήλοισι ἴεσαν βέλεα στονόεντα.
 Φωνὴ δ' ἀμφοτέρων ἴκετ' οὐρανὸν ἀστερόεντα 685
 κεκλομένων· οἱ δὲ ξύνισαν μεγάλῳ ἀλαλητῶ.
 Οὐδ' ἄρ' ἔτι Ζεὺς ἴσχεν ἐὼν μένος, ἀλλὰ νυ τοῦ γε
 εἶθαρ μὲν μένεος πλήντο φρένες, ἐκ δέ τε πᾶσαν
 φαῖνε βίην· ἄμυδις δ' ἄρ' ἀπ' οὐρανοῦ ἠδ' ἀπ' Ὀλύμπου
 ἀστράπτων ἔστειχε συνωχαδόν· οἱ δὲ κεραυνοὶ 690
 ἴκταρ ἅμα βροντῆ τε καὶ ἀστεροπῆ ποτέοντο
 χειρὸς ἄπο στιβαρῆς, ἱερὴν φλόγα εἰλυφόντες
 ταρφέες· ἀμφὶ δὲ γαῖα φερέσβιος ἐσμαράγιζε
 καιομένη, λάκε δ' ἀμφὶ πυρὶ μεγάλ' ἄσπετος ὕλη.
 Ἔζεε δὲ χθῶν πᾶσα καὶ Ὠκεανοῖο ῥέεθρα 695
 πόντος τ' ἀτρύγετος· τοὺς δ' ἄμφεπε θερμὸς αὐτμῆ
 Τιτῆνας χθονίους, φλόξ δ' αἰθέρα δῖαν ἴκανε
 ἄσπετος, ὅσσε δ' ἄμερδε καὶ ἰφθίμων περ ἐόντων
 αὐγὴ μαρμαίρουσα κεραυνοῦ τε στεροπῆς τε.
 Καῦμα δὲ θεσπέσιον κάτεχεν Χάος· εἶσατο δ' ἄντα 700
 ὀφθαλμοῖσιν ἰδεῖν ἠδ' οὔασι ὅσσαν ἀκοῦσαι
 αὐτῶς, ὡς εἰ Γαῖα καὶ Οὐρανὸς εὐρὺς ὑπερθε
 πίννατο· τοῖος γάρ κε μέγας ὑπὸ δοῦπος ὀρώρει
 τῆς μὲν ἐρειπομένης, τοῦ δ' ὑπόθεν ἐξεριπόντος·
 τόσσος δοῦπος ἔγεντο θεῶν ἔριδι ξυνιόντων. 705
 Σὺν δ' ἄνεμοι ἔνοσιν τε κονίην τ' ἐσφαράγιζον
 βροντῆν τε στεροπῆν τε καὶ αἰθαλόεντα κεραυνόν,
 κῆλα Διὸς μέγαλοιο, φέρον δ' ἰαχὴν τ' ἐνοπῆν τε
 ἐς μέσον ἀμφοτέρων· ὄτοβος δ' ἄπλητος ὀρώρει
 σμερδαλέης ἔριδος, κάρτος δ' ἀνεφαίνετο ἔργων. 710
 Ἐκλίνθη δὲ μάχη· πρὶν δ' ἀλλήλοισι ἐπέχοντες

ἔμμενέως ἐμάχοντο διὰ κρατερὰς ὑσμίνας.
 Οἱ δ' ἄρ' ἐνὶ πρώτοισι μάχην δριμεῖαν ἔγειραν
 Κόττος τε Βριάρεώς τε Γύης τ' ἄατος πολέμοιο,
 οἳ ῥα τριηκοσίας πέτρας στιβαρῶν ἀπὸ χειρῶν 715
 πέμπον ἐπασσυτέρας, κατὰ δ' ἐσκίασαν βελέεσσι
 Τιτῆνας, καὶ τοὺς μὲν ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
 πέμψαν καὶ δεσμοῖσιν ἐν ἀργαλέοισιν ἔδησαν
 χερσὶν νικήσαντες ὑπερθύμους περ ἐόντας,
 τόσσον ἔνερθ' ὑπὸ γῆς, ὅσον οὐρανός ἐστ' ἀπὸ γαίης· 720
 [τόσσον γάρ τ' ἀπὸ γῆς ἐς Τάρταρον ἠερόεντα.]
 Ἐννέα γὰρ νύκτας τε καὶ ἡμέατα χάλκεος ἄκμων
 οὐρανόθεν κατιῶν δεκάτη κ' ἐς γαῖαν ἴκοιτο·
 ἐννέα δ' αὖ νύκτας τε καὶ ἡμέατα χάλκεος ἄκμων
 ἐκ γαίης κατιῶν δεκάτη κ' ἐς Τάρταρον ἴκοι. 725
 Τὸν περὶ χάλκεον ἔρκος ἐλήλαται· ἀμφὶ δέ μιν νύξ
 τριστοιχεὶ κέχυται περὶ δειρήν· αὐτὰρ ὑπερθεν
 γῆς ῥίζαι πεφύασι καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης.
 Ἐνθα θεοὶ Τιτῆνες ὑπὸ ζόφῳ ἠερόεντι
 κεκρύφαται βουλήσιν Διὸς νεφεληγερέταο 730
 [χώρῳ ἐν εὐρώεντι, πελώρης ἔσχατα γαίης.]
 Τοῖς οὐκ ἐξιτόν ἐστι. θύρας δ' ἐπέθηκε Ποσειδέων
 χαλκείας, τεῖχος δὲ περοίχεται ἀμφοτέρωθεν.
 Ἐνθα Γύης Κόττος τε καὶ Ὀβριάρεως μεγάθυμος
 ναίουσιν, φύλακες πιστοὶ Διὸς αἰγιόχοιο. 735
 Ἐνθα δὲ γῆς δνοφερῆς καὶ Ταρτάρου ἠερόεντος
 πόντου τ' ἀτρυγέτοιο καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος
 ἐξείης πάντων πηγαὶ καὶ πείρατ' ἔασιν
 ἀργαλέ' εὐρώεντα, τά τε στυγέουσι θεοὶ περ,

χάσμα μέγ', οὐδέ κε πάντα τελεσφόρον εἰς ἑνιαυτὸν 740
 οὐδας ἴκοιτ', εἰ πρῶτα πυλέων ἔντοσθε γένοιτο.
 [Ἄλλὰ κεν ἔνθα καὶ ἔνθα φέροι πρὸ θύελλα θυέλλη
 ἀργαλή· δεινὸν δὲ καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι
 τοῦτο τέρας. Νυκτὸς δ' ἔρεβεννῆς οἰκία δεινὰ
 ἔστηκεν νεφέλης κεκαλυμμένα κυανέησιν.] 745
 Τῶν πρόσθ' Ἰαπετοῖο πάϊς ἔχει οὐρανὸν εὐρὺν
 ἔστηώς κεφαλῇ τε καὶ ἀκαμάτησι χέρεσσι
 ἀστεμφέως, ὅθι Νύξ τε καὶ Ἡμέρη ἄσπον ἰοῦσαι
 ἀλλήλας προσέειπον, ἀμειβόμεναι μέγαν οὐδὸν
 χάλκεον· ἢ μὲν ἔσω καταβήσεται, ἢ δὲ θύραζε 750
 ἔρχεται, οὐδέ ποτ' ἀμφοτέρως δόμος ἐντὸς ἔέργει,
 ἀλλ' αἰεὶ ἑτέρη γε δόμων ἔκτοσθεν ἐοῦσα
 γαῖαν ἐπιστρέφεται, ἢ δ' αὖ δόμου ἐντὸς ἐοῦσα
 μίμνει τὴν αὐτῆς ὥρην ὁδοῦ, ἔστ' ἂν ἴκηται,
 ἢ μὲν ἐπιχθονίοισι φάος πολυδερκὲς ἔχουσα, 755
 ἢ δ' Ὑπνον μετὰ χερσὶ, κασίγνητον Θανάτοιο.
 Νύξ ὀλοή, νεφέλη κεκαλυμμένη ἠεροειδεῖ.
 Ἐνθα δὲ Νυκτὸς παῖδες ἐρεμνῆς οἰκί' ἔχουσιν,
 Ὑπνος καὶ Θάνατος, δεινοὶ θεοί· οὐδέ ποτ' αὐτοῦς
 Ἥλιος φάεθων ἐπιδέρκεται ἀκτίνεσσι 760
 οὐρανὸν εἰς ἀνίων οὐδ' οὐρανόθεν καταβαίνων.
 Τῶν δ' ἕτερος γαῖαν τε καὶ εὐρέα νῶτα θαλάσσης
 ἥσυχος ἀνστρέφεται καὶ μείλιχος ἀνθρώποισι,
 τοῦ δὲ σιδηρῆ μὲν κραδίη, χάλκεον δέ οἱ ἦτορ
 νηλεὲς ἐν στήθεσσι· ἔχει δ' ὄν πρῶτα λάβησιν 765
 ἀνθρώπων· ἐχθρὸς δὲ καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
 Ἐνθα θεοῦ χθονίου πρόσθεν δόμοι ἠχήμεντες

[Ἴφθίμου τ' Αἶδεω καὶ ἐπαινῆς Περσεφονείης]
 ἔστ᾿ασιν, δεινὸς δὲ κύων προπάροιθε φυλάσσει
 νηλειῆς, τέχνην δὲ κακὴν ἔχει· ἐς μὲν ἰόντας 770
 σαίνει ὁμῶς οὐρῆ τε καὶ οὐάσιν ἀμφοτέροισιν,
 ἐξελεῖν δ' οὐκ αὐτίς ἔῃ πάλιν, ἀλλὰ δοκεύων
 ἔσθιει, ὃν κε λάβῃσι πυλέων ἔκτοσθεν ἰόντα.
 [Ἴφθίμου τ' Αἶδεω καὶ ἐπαινῆς Περσεφονείης.]
 Ἔνθα δὲ ναιετάει στυγερὴ θεὸς ἀθανάτοισι, 775
 δεινὴ Στύξ, θυγάτηρ ἀψορρόου Ὠκεανοῖο
 πρεσβυτάτη· νόσφιν δὲ θεῶν κλυτὰ δώματα ναίει
 μακρῆσιν πέτρῃσι κατηρεφέ'· ἀμφὶ δὲ πάντη
 κίοισιν ἀργυρέοισι πρὸς οὐρανὸν ἐστήρικται.
 Παῦρα δὲ Θαύμαντος θυγάτηρ πόδας ὠκέα Ἴρις 780
 ἀγγελίην πωλεῖται ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
 Ὅππότη' ἔρις καὶ νεῖκος ἐν ἀθανάτοισιν ὄρηται
 καὶ ῥ' ὅς τις ψεύδεται Ὀλύμπια δώματ' ἐχόντων,
 Ζεὺς δὲ τε Ἴριν ἔπεμψε θεῶν μέγαν ὄρκον ἐνεῖκαι
 τηλόθεν ἐν χρυσῇ προχόῳ πολυώνυμον ὕδωρ 785
 ψυχρόν, ὅτ' ἐκ πέτρης καταλείβεται ἠλιβάτοιο
 ὑψηλῆς· πολλὸν δὲ ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
 ἔξ ἱεροῦ ποταμοῖο ῥέει διὰ νύκτα μέλαιναν
 Ὠκεανοῖο κέρας· δεκάτη δ' ἐπὶ μοῖρα δέδασται·
 ἑννέα μὲν περὶ γῆν τε καὶ εὐρέα νῶτα θαλάσσης 790
 δίνης ἀργυρῆς εἰλιγμένος εἰς ἄλλα πίπτει,
 ἧ δὲ μί' ἐκ πέτρης προρέει μέγα πῆμα θεοῖσιν.
 Ὅς κεν τὴν ἐπίορκον ἀπολλείψας ἐπομόσση
 ἀθανάτων, οἳ ἔχουσι κάρη νιφόεντος Ὀλύμπου,
 κεῖται νήυτμος τετελεσμένον εἰς ἑνιαυτόν· 795

οὐδέ ποτ' ἄμβροσίης καὶ νέκταρος ἔρχεται ἄσπον
 βρώσιος, ἀλλὰ τε κεῖται ἀνάπνευστος καὶ ἀναυδος
 στρωτοῖς ἐν λεχέεσσι, κακὸν δέ ἐ κῶμα καλύπτει.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ νοῦσον τελέση μέγαν εἰς ἐνιαυτόν,
 ἄλλος γ' ἐξ ἄλλου δέχεται χαλεπώτερος ἄεθλος. 800
 Εἰνάετες δὲ θεῶν ἀπαμείρεται αἰὲν ἐόντων,
 οὐδέ ποτ' ἐς βουλήν ἐπιμίσγεται οὐδ' ἐπὶ δαΐτας
 ἐννέα πάντα ἔτεα· δεκάτῳ δ' ἐπιμίσγεται αὖτις
 εἶρας ἐς ἀθανάτων, οἳ Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσιν.
 Τοῖον ἄρ' ὄρκον ἔθεντο θεοὶ Στυγὸς ἀφθιτον ὕδωρ 805
 ὠγύγιον, τὸ δ' ἴησι καταστυφέλου διὰ χώρου.
 [Ἐνθα δὲ γῆς δνοφερῆς καὶ Ταρτάρου ἠερόεντος
 πόντου τ' ἀτρυγέτοιο καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος
 ἐξείης πάντων πηγαὶ καὶ πείρατ' ἔασιν
 ἀργαλέ' εὐρώεντα, τά τε στυγέουσι θεοὶ περ. 810
 Ἐνθα δὲ μαρμάρεαί τε πύλαι καὶ χάλκεος οὐδὸς
 ἀστεμφῆς, ρίζησι διηνεκέεσσιν ἀρηρώς,
 αὐτοφυῆς· πρόσθεν δὲ θεῶν ἔκτοσθεν ἀπάντων
 Τιτῆνες ναίουσι, πέρην Χάεος ζοφεροῖο.
 Αὐτὰρ ἐρισμαράγοιο Διὸς κλειτοὶ ἐπίκουροι 815
 δώματα ναιετάουσιν ἐπ' Ὀκεανοῖο θεμέθλοις,
 Κόπτος τ' ἠδὲ Γύης· Βριάρεών γε μὲν ἦν ἐόντα
 γαμβρὸν ἐὼν ποίησε βαρύκτυπος Ἐννοσίγαιος,
 δῶκε δὲ Κυμοπόλειαν ὀπυίειν, θυγατέρα ἦν.]
 Αὐτὰρ ἐπεὶ Τιτῆνας ἀπ' οὐρανοῦ ἐξέλασεν Ζεὺς, 820
 ὀπλότατον τέκε παῖδα Τυφωέα Γαῖα πελώρη
 Ταρτάρου ἐν φιλότητι διὰ χρυσέην Ἀφροδίτην·
 οὗ χεῖρες μὲν ἔασιν ἐπ' ἰσχύι, ἔργματ' ἔχουσαι,

καὶ πόδες ἀκάματοι κρατεροῦ θεοῦ· ἐκ δέ οἱ ὤμων
 ἦν ἑκατὸν κεφαλαὶ ὄφις, δεινοῖο δράκοντος, 825
 γλώσσησιν δνοφερῆσι λελιχμότες, ἐκ δέ οἱ ὄσσων
 θεσπεσίης κεφαλῆσιν ὑπ' ὄφρῦσι πῦρ ἀμάρυσσεν·
 [πασέων δ' ἐκ κεφαλῶν πῦρ καίετο δερκομένοιο·]
 φωναὶ δ' ἐν πάσῃσιν ἔσαν δεινῆς κεφαλῆσι
 παντοίην ὄπ' ἰεῖσαι ἀθέσφατον· ἄλλοτε μὲν γὰρ 830
 φθέγγονθ' ὥστε θεοῖσι συνιέμεν, ἄλλοτε δ' αὔτε
 ταύρου ἐριβρύχεω, μένος ἀσχέτου, ὄσσαν ἀγαύρου,
 ἄλλοτε δ' αὔτε λέοντος ἀναιδέα θυμὸν ἔχοντος,
 ἄλλοτε δ' αὔτε σκυλάκεσσιν εἰκότα, θαύματ' ἀκοῦσαι,
 ἄλλοτε δ' αὔτε ῥοίζεσχ', ὑπὸ δ' ἤχεεν οὔρεα μακρά. 835
 Καὶ νῦ κεν ἔπλετο ἔργον ἀμήχανον ἤματι κείνῳ
 καὶ κεν ὄ γε θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀναξεν,
 εἰ μὴ ἄρ' ὄξυ νόησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
 Σκληρὸν δ' ἐβρόντησε καὶ ὄβριμον, ἀμφὶ δὲ γαῖα
 σμερδαλέον κονάβησε καὶ οὐρανὸς εὐρύς ὑπερθε 840
 πόντος τ' Ὀκεανοῦ τε ῥοαὶ καὶ Τάρταρα γαίης.
 Ποσσι δ' ὑπ' ἀθανάτοισι μέγας πελεμίζετ' Ὀλυμπος
 ὀρнуμένοιο ἀνακτος· ἐπεστενάχιζε δὲ γαῖα.
 Καῦμα δ' ὑπ' ἀμφοτέρων κάτεχεν ἰοειδέα πόντον
 βροντῆς τε στεροπῆς τε, πυρός τ' ἀπὸ τοῖο πελώρου, 845
 [πρηστήρων ἀνέμων τε κεραυνοῦ τε φλεγέθοντος.]
 ἔζεε δὲ χθῶν πᾶσα καὶ οὐρανὸς ἠδὲ θάλασσα·
 θυῖε δ' ἄρ' ἀμφ' ἀκτὰς περὶ τ' ἀμφὶ τε κύματα μακρὰ
 ῥιπῆ ὑπ' ἀθανάτων, ἔνοσις δ' ἄσβεστος ὀρώρει·
 τρέε δ' Αἰδης, ἐνέροισι καταφθιμένοισιν ἀνάσσων, 850
 Τιτηνῆς θ' ὑποταρτάριοι, Κρόνον ἀμφὶς ἐόντες,

[ἀσβέστου κελάδοιο καὶ αἰνῆς δηιοτῆτος.]
 Ζεὺς δ' ἐπεὶ οὖν κόρθυεν ἐὼν μένος, εἶλετο δ' ὄπλα,
 βροντὴν τε στεροπὴν τε καὶ αἰθαλόεντα κεραυνόν,
 πληξεν ἀπ' Οὐλύμποιο ἐπάλμενος· ἀμφὶ δὲ πάσας 855
 ἔπρεσε θεσπεσίας κεφαλὰς δεινοῖο πελώρου.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ μιν δάμασεν πληγῆσιν ἰμάσσας,
 ἤριπε γυιωθεῖς, στενάχιζε δὲ γαῖα πελώρη.
 Φλόξ δὲ κεραυνωθέντος ἀπέσσυτο τοῖο ἄνακτος
 οὔρεος ἐν βήσσησιν Ἀίτνης παιπαλοέσσης, 860
 πληγέντος. Πολλὴ δὲ πελώρη καίετο γαῖα
 ἀτμῇ θεσπεσίῃ καὶ ἐτήκετο κασσίτερος ὡς
 τέχνη ὑπ' αἰζηῶν ἐν εὐτρήτοις χοάνοισι
 θαλφθεῖς, ἢ ἐ σίδηρος, ὃ περ κρατερώτατός ἐστιν,
 οὔρεος ἐν βήσσησι δαμαζόμενος πυρὶ κηλέω 865
 τήκεται ἐν χθονὶ δίῃ ὑφ' Ἡφαιστοῦ παλάμησιν.
 Ὡς ἄρα τήκετο γαῖα σέλαι πυρὸς αἰθομένοιο.
 ῥῖψε δὲ μιν θυμῷ ἀκαχῶν ἐς Τάρταρον εὐρύν.
 Ἐκ δὲ Τυφωέος ἔστ' ἀνέμων μένος ὑγρὸν ἀέντων,
 νόσφι Νότου Βορέωτε καὶ ἀργέστεω Ζεφύροιο· 870
 οἳ γε μὲν ἐκ θεόφιν γενεή, θνητοῖς μέγ' ὄνειαρ·
 οἳ δ' ἄλλοι μαψαῦραι ἐπιπνεῖουσι θάλασσαν·
 αἰὲ δὴ τοι πίπτουσαι ἐς ἠεροειδέα πόντον,
 πῆμα μέγα θνητοῖσι, κακῇ θυίουσιν ἀέλλη·
 ἄλλοτε δ' ἄλλαι ἄεισι διασκιδνᾶσί τε νῆας 875
 ναύτας τε φθείρουσι· κακοῦ δ' οὐ γίνεται ἀλκὴ
 ἀνδράσιν, οἳ κείνησι συνάντωνται κατὰ πόντον·
 αἰὲ δ' αὖ καὶ κατὰ γαῖαν ἀπείριτον ἀνθεμόεσσαν
 ἔργ' ἐρατὰ φθείρουσι χαμαιγενέων ἀνθρώπων

πιμπλεῖσαι κόνιός τε καὶ ἀργαλέου κολοσυρτοῦ. 880
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥα πόνον μάκαρες θεοὶ ἐξετέλεσαν,
 Τιτήνεσσι δὲ τιμάτων κρίναντο βίηφι,
 δὴ ῥα τότε ὤτρυνον βασιλευμένῃ δὲ ἀνάσσειν
 Γαίης φραδμοσύνησιν Ὀλύμπιον εὐρύοπα Ζῆν
 ἀθανάτων· ὃ δὲ τοῖσιν ἕως διεδάσσατο τιμάς. 885
 Ζεὺς δὲ θεῶν βασιλεὺς πρώτην ἄλοχον θέτο Μῆτιν
 πλεῖστα τε ἰδυῖαν ἰδὲ θνητῶν ἀνθρώπων.
 ἀλλ' ὅτε δὴ ἄρ' ἔμελλε θεὰν γλαυκῶπιιν Ἀθήνην
 τέξεσθαι, τότε ἔπειτα δόλω φρένας ἐξαπατήσας
 αἰμυλίοισι λόγοισιν ἔην ἐσκάτθετο νηδὺν 890
 Γαίης φραδμοσύνησι καὶ Οὐρανοῦ ἀστερόεντος.
 τὼς γὰρ οἱ φρασάτην, ἵνα μὴ βασιληίδα τιμὴν
 ἄλλος ἔχοι Διὸς ἀντὶ θεῶν αἰειγενετῶν.
 Ἐκ γὰρ τῆς εἵμαρτο περίφρονα τέκνα γενέσθαι·
 πρώτην μὲν κούρην γλαυκώπιδα Τριτογένειαν 895
 ἴσον ἔχουσαν πατρὶ μένος καὶ ἐπίφρονα βουλήν.
 αὐτὰρ ἔπειτ' ἄρα παῖδα θεῶν βασιλῆα καὶ ἀνδρῶν
 ἠμελλεν τέξεσθαι, ὑπέρβιον ἦτορ ἔχοντα·
 ἀλλ' ἄρα μιν Ζεὺς πρόσθεν ἔην ἐσκάτθετο νηδύν,
 ὡς δὴ οἱ φράσσαιτο θεὰ ἀγαθὸν τε κακὸν τε. 900
 Δεύτερον ἠγάγετο λιπαρὴν Θέμιν, ἣ τέκεν Ὠρας,
 Εὐνομίην τε Δίκην τε καὶ Εἰρήνην τεθαλυῖαν,
 αἱ ἔργ' ὠρέουσι καταθνητοῖσι βροτοῖσι,
 Μοίρας θ', ἧ πλείστην τιμὴν πόρε μητίετα Ζεὺς,
 Κλωθῶ τε Λάχεσιν τε καὶ Ἄτροπον, αἵτε διδοῦσι 905
 θνητοῖς ἀνθρώποισιν ἔχειν ἀγαθὸν τε κακὸν τε.
 Τρεῖς δὲ οἱ Εὐρυνόμη Χάριτας τέκε καλλιπαρήους,

Ὠκεανοῦ κούρη, πολυήρατον εἶδος ἔχουσα,
 Ἀγλαΐην τε καὶ Εὐφροσύνην Θαλίην τ' ἔρατεινήν·
 [τῶν καὶ ἀπὸ βλεφάρων ἔρος εἴβετο δερκομενάων
 λυσιμελής· καλὸν δέ θ' ὑπ' ὄφρῦσι δερκιδύωνται.] 910
 Αὐτὰρ ὁ Δήμητρος πολυφόρβης ἐς λέχος ἦλθεν,
 ἧ τέκε Περσεφόνην λευκώλενον, ἦν Ἄιδωνεὺς
 ἦρπασε ἧς παρὰ μητρός· ἔδωκε δὲ μητίετα Ζεὺς.
 Μνημοσύνης δ' ἐξαῦτις ἐράσσατο καλλικόμοιο, 915
 ἐξ ἧς οἱ Μοῦσαι χρυσάμπυκες ἐξεγένοντο
 ἐννέα, τῆσιν ἄδον θαλία καὶ τέρψις ἀοιδῆς.
 Λητῶ δ' Ἀπόλλωνα καὶ Ἄρτεμιν ἰοχέαιραν,
 ἱμερόεντα γόνον περὶ πάντων Οὐρανιῶνων,
 γείνατο, αἰγιόχοιο Διὸς φιλότητι μιγεῖσα. 920
 Λοισθοτάτην δ' Ἑρην θαλερὴν ποιήσατ' ἄκοιτιν·
 ἧ δ' Ἑβην καὶ Ἄρηα καὶ Εἰλείθυιαν ἔτικτε
 μιχθεῖσ' ἐν φιλότητι θεῶν βασιλῆι καὶ ἀνδρῶν.
 Αὐτὸς δ' ἐκ κεφαλῆς γλαυκώπιδα Τριτογένειαν
 δεινὴν ἐγρεκύδοιμον ἀγέστρατον ἀτρυτώνην 925
 πότνιαν, ἧ κέλαδοί τε ἄδον πόλεμοί τε μάχαι τε,
 Ἑρην δ' Ἑφαιστον κλυτὸν οὐ φιλότητι μιγεῖσα 925
 γείνατο, καὶ ζαμένησε καὶ ἦρισε ὧ παρακοίτη,
 ἐκ πάντων τέχνησι κεκασμένον Οὐρανιῶνων.
 Ἐκ δ' Ἀμφιτρίτης καὶ ἐρικτύπου Ἐννοσιγαίου 930
 Τρίτων εὐρυβίης γένετο μέγας, ὅστε θαλάσσης
 πυθμέν' ἔχων παρὰ μητρὶ φίλη καὶ πατρὶ ἄνακτι
 ναίει χρύσεια δῶ, δεινὸς θεός. αὐτὰρ Ἄρηι
 ῥινοτόρῳ Κυθήρεια φόβον καὶ Δεῖμον ἔτικτε
 δεινούς, οἷτ' ἀνδρῶν πυκινὰς κλονέουσι φάλαγγας 935

ἐν πολέμῳ κρυόεντι σὺν Ἴαρι πτολιπόρθῳ,
 Ἄρμονίην θ', ἣν Κάδμος ὑπέρθυμος θέτ' ἄκοιτιν.
 Ζηνὶ δ' ἄρ' Ἄτλαντις Μαίη τέκε κύδιμον Ἑρμῆν,
 κήρυκ' ἀθανάτων, ἱερὸν λέχος εἰσαναβάσσα.
 Καδμείη δ' ἄρα οἱ Σεμέλη τέκε φαίδιμον υἱὸν 940
 μιχθεῖσ' ἐν φιλότητι, Διώνυσον πολυγηθέα,
 ἀθάνατον θνητῆ· νῦν δ' ἀμφότεροι θεοὶ εἰσιν.
 Ἄλκμήνῃ δ' ἄρ' ἔτικτε βίην Ἡρακληεῖν
 μιχθεῖσ' ἐν φιλότητι Διὸς νεφεληγερέταο.
 Ἄγλαίην δ' Ἐφαιστος, ἀγακλυτὸς ἀμφιγυήεις, 945
 ὄπλοτάτην Χαρίτων θαλερὴν ποιήσατ' ἄκοιτιν.
 Χρυσοκόμης δὲ Διώνυσος ξανθὴν Ἀριάδην,
 κούρην Μίνως, θαλερὴν ποιήσατ' ἄκοιτιν.
 Τὴν δὲ οἱ ἀθάνατον καὶ ἀγήρω θῆκε Κρονίων.
 Ἴβην δ' Ἄλκμήνης καλλισφύρου ἄλκιμος υἱός, 950
 ἴς Ἡρακλῆος, τελέσας στονόεντας ἀέθλους,
 παῖδα Διὸς μέγαλοιο καὶ Ἴρης χρυσοπεδίλου,
 αἰδοίην θέτ' ἄκοιτιν ἐν Οὐλύμπῳ νιφόντι,
 ὄλβιος, ὃς μέγα ἔργον ἐν ἀθανάτοισιν ἀνύσσας
 ναίει ἀπήμαντος καὶ ἀγήραος ἥματα πάντα. 955
 Ἡελίῳ δ' ἀκάμαντι τέκεν κλυτὸς Ὠκεανίνη
 Περσηὶς Κίρκην τε καὶ Αἰήτην βασιλῆα.
 Αἰήτης δ' υἱὸς φαεσιμβρότου Ἡελίοιο
 κούρην Ὠκεανοῖο τελήεντος ποταμοῖο
 γῆμε θεῶν βουλῆσι, Ἴδυϊαν καλλιπάρηον. 960
 ἧ δὲ οἱ Μῆδειαν εὐσφυρον ἐν φιλότητι
 γείναθ' ὑποδηθεῖσα διὰ χρυσέην Ἀφροδίτην.
 Ἡμεῖς μὲν νῦν χαίρετ', Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,

νῆσοί τ' ἠπειροί τε καὶ ἀλμυρὸς ἔνδοθι πόντος.
 Νῦν δὲ θεάων φύλον αἰείσατε, ἠδυέπειαι 965
 Μοῦσαι Ὀλυμπιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο,
 ὅσσαι δὴ θνητοῖσι παρ' ἀνδράσιν εὐνηθεῖσαι
 ἀθάναται γείναντο θεοῖς ἐπιείκελα τέκνα.
 Δημήτηρ μὲν Πλοῦτον ἐγείνατο, δῖα θεάων,
 Ἴασίων ἥρωι μιγεῖσ' ἐρατῇ φιλότητι 970
 νειῶ ἔνι τριπόλῳ, Κρήτης ἐν πίονι δήμῳ,
 ἐσθλόν, ὃς εἶσ' ἐπὶ γῆν τε καὶ εὐρέα νῶτα θαλάσσης
 πάντη· τῷ δὲ τυχόντι καὶ οὐ κ' ἐς χεῖρας ἴκηται,
 τὸν δ' ἀφνειὸν ἔθηκε, πολὺν δέ οἱ ὤπασεν ὄλβον.
 Κάδμῳ δ' Ἀρμονίη, θυγάτηρ χρυσῆς Ἀφροδίτης, 975
 Ἴνῳ καὶ Σεμέλῃν καὶ Ἄγαυῆν καλλιπάρηον
 Αὐτονόην θ', ἣν γῆμεν Ἀρισταῖος βαθυχαίτης,
 γείνατο καὶ Πολύδωρον εὐστεφάνῳ ἐνὶ Θήβῃ.
 [Κούρη δ' Ὠκεανοῦ, Χρυσάορι καρτεροθύμῳ
 μιχθεῖσ' ἐν φιλότητι πολυχρύσου Ἀφροδίτης, 980
 Καλλιρόη τέκε παῖδα βροτῶν κάρτιστον ἀπάντων,
 Γηρυονέα, τὸν κτεῖνε βίη Ἡρακληεῖη
 βοῶν ἔνεκ' εἰλιπόδων ἀμφιρρύτῳ εἰν Ἐρυθείῃ.]
 Τιθωνῶ δ' Ἠῶς τέκε Μέμνονα χαλκοκορυστήν,
 Αἰθιόπων βασιλῆα, καὶ Ἡμαθίωνα ἄνακτα. 985
 Αὐτὰρ ὑπαὶ Κεφάλῳ φιτύσατο φαίδιμον υἷόν,
 Ἴφθιμον Φαέθοντα, θεοῖς ἐπιείκελον ἄνδρα.
 Τὸν ῥα νέον τέρεν ἄνθος ἔχοντ' ἐρικυδέος ἥβης
 παῖδ' ἀταλὰ φρονέοντα φιλομμειδῆς Ἀφροδίτη
 ὦρτ' ἀναρεψαμένη, καὶ μιν ζαθέοις ἐνὶ νηῶς 990
 νηοπόλον νύχιον ποιήσατο, δαίμονα δῖον.

Κούρην δ' Αἰήταο διοτρεφέος βασιλῆος
 Αἰσονίδης βουλῆσι θεῶν αἰειγενετᾶων
 ἦγε παρ' Αἰήτεω, τελέσας στονόεντας ἀέθλους,
 τοὺς πολλοὺς ἐπέτελλε μέγας βασιλεὺς ὑπερήνωρ, 995
 ὕβριστῆς Πελίδης καὶ ἀτάσθαλος, ὄβριμοεργός.
 τοὺς τελέσας Ἴαωλκὸν ἀφίκετο, πολλὰ μογήσας,
 ὠκείης ἐπὶ νηὸς ἄγων ἐλικώπιδα κούρην
 Αἰσονίδης, καὶ μιν θαλερὴν ποιήσατ' ἄκοιτιν.
 Καὶ ῥ' ἦ γε δμηθεῖσ' ὑπ' Ἰήσωνι, ποιμένι λαῶν, 1000
 Μήδειον τέκε παῖδα, τὸν οὖρεσιν ἔτρεφε Χείρων
 Φιλυρίδης· μεγάλου δὲ Διὸς νόος ἐξετελεῖτο.
 Αὐτὰρ Νηρῆος κοῦραι, ἀλίιοιο γέροντος,
 ἦ τοι μὲν Φῶκον Ψαμάθη τέκε διὰ θεάων
 Αἰακοῦ ἐν φιλότητι διὰ χρυσέην Ἀφροδίτην, 1005
 Πηλεί δὲ δμηθεῖσα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα
 γείνατ' Ἀχιλλῆα ῥηξήνορα θυμολέοντα.
 Αἰνεΐαν δ' ἄρ' ἔτικτεν εὐστέφανος Κυθήρεια
 Ἀγχίση ἥρωι μιγεῖσ' ἐρατῆι φιλότητι
 Ἰδης ἐν κορυφῆσι πολυπτύχου ὕληέσσης. 1010
 Κίρκη δ', Ἥελίου θυγάτηρ Ὑπεριονίδαο,
 γείνατ' Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος ἐν φιλότητι
 Ἄγριον ἠδὲ Λατῖνον ἀμύμονά τε κρατερόν τε·
 [Τηλέγονον δ' ἄρ' ἔτικτε διὰ χρυσέην Ἀφροδίτην.]
 οἳ δὴ τοι μάλα τῆλε μυχῶ νήσων ἱεράων 1015
 πᾶσιν Τυρσηνοῖσιν ἀγακλειτοῖσιν ἄνασσον.
 Ναυσίθοον δ' Ὀδυσῆι Καλυψῶ διὰ θεάων
 γείνατο Ναυσίνοόν τε μιγεῖσ' ἐρατῆι φιλότητι.
 Αὐταὶ μὲν θνητοῖσι παρ' ἀνδράσιν εὐνηθεῖσαι

Ἡσίοδος

Θεογονία

ἀθάναται γείναντο θεοῖς ἐπιείκελα τέκνα.

1020

Νῦν δὲ γυναικῶν φύλον αἰείσατε, ἡδυέπειαι
Μοῦσαι Ὀλυμπιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο.